

Bajtársi

XVIII. évfolyam 2. szám 2015. június

Hírlevél

A kiadvány térítésmentes, sokszorosítható

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének időszakos kiadványa

A honvédelem napján

Ünnepségre hívták meg a társadalmi szervezetek és a nyugállományú katonák képviselőit a Honvédelem napja alkalmából a Stefánia palotába. A megemlékezést követően Kun Szabó István vezérőrnagy, a HM társadalmi kapcsolatokért felelős helyettes államtitkára, több meghívottnak elismeréseket adott át, majd a jelen lévők megtekintették a Honvéd Együttes színes műsorát.

Tartalom

A Honvédelem napján	2
A 25. Katonanemzedéki találkozó elé	3
A Beosz születésnapján	4-7
A 25 év emlékei	8-9
Hetven éve hunyt el	
vitész Szurmay Sándor	10
15 évesek a régiók	10
A katonai életpályamodellről	11
Megállapodtak az illetményen kívüli juttatásokról	12
Kisvonattal Szűnyogvárig	12
Megszűnt a hadifogság	13
Néhány gondolat a Szövetség új Alapszabályáról	14
Szociális munka...	15
Bajtársi találkozó Nagykanizsán	16
Őn hogy hall? Vétel	17
Összefogás a Föld napján	17
A Beosz új honlapja	18
A múlt és a jelen egybeforr	19
Közügyűlés Debrecenben	20
BEOSZ Küldöttgyűlés	21
Kiállítás Debrecenben	22
Hagyományörző találkozó Miskolcon	23
Európa felszabadítása	24-25
Nyugdíjasok Kecskeméten	26
30 éves találkozó	27
Szellemi vetélkedő	27
Csak a teste	28
Emlékezés a szabadságharcra	29
Budai-díjat kapott a Zrínyi Kiadó	30
Eredményesség és kitűnő hangulat	30
Honvédelmi verseny Táborfalván	31
A bordal fesztivál és a BEOSZ	32

**A BAJTÁRSI
EGYESÜLETEK ORSZÁGOS
SZÖVETSÉGÉNEK TÁJÉKOZTATÓJA
FELELŐS KIADÓ:**
KELEMEN JÓZSEF NY.
ALTÁBORNAGY, A BEOSZ ELNÖKE
SZERKESZTŐBIZOTTSÁG ELNÖKE:
PINTÉR FERENC NY. EZREDES
FŐSZERKESZTŐ:
GRÓF FERENC NY. ALEZ.
SZERKESZTŐK:
MÉSZÁROS KÁROLY NY. ALEZ.
ÉS KACSÓ LAJOS NY. EZDS.
FOTÓ: KISÉRI NAGY FERENC
TERVEZŐSZERKESZTŐ: GRÓF ISTVÁN
**A HÍRLEVÉL INTERNETES
ELÉRHETŐSÉGE: WWW.BEOSZ.HU**
CÍM: 1440 BUDAPEST, PF.: 22.
E-MAIL: BHIRLEVEL@GMAIL.COM
NMHH SZÁM: 1612/2012.

A 25. Katonanemzedéki találkozó elé

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének életét 2016-ban egy újabb jubileumi esemény színesíti majd, a 25. Katonanemzedéki Találkozó. Annak idején az első találkozó, a rendszerváltásra való tekintettel, egy országos társadalmi jelenség megoldásában vállalt szerepet, mégpedig nem másban, mint az egymástól több tekintetben különböző, katonagenerációk közötti társadalmi feszültségek feloldásában.

A nyolcvanas évek végén bekövetkezett változások következtében, átalakult a társadalmi szerkezet, mások lettek az emberi viszonyok, a gazdaság, a politika világa és a hadsereg is. Az akkori idősakra jellemző három nagy katonai közösség (Magyar Királyi Honvédség, Néphadsereg, Magyar Honvédség) tagjai közötti világnézeti, politikai, családi, nevelétsébeli, a katonai életútban és tapasztalatokban meglévő különbségek mintegy szükségyszerűen vetették fel az együvé tartozás érzésének erősítését. Ezt a szándékot a sok-sok eltérő vonás mellett két markáns azonosság kecsegtette a siker reményével. Az egyik ilyen tényező a közös eszmeiség volt, azaz, hogy valamennyi generáció életcélját, életútját a nemzeti öntudat, a haza, a hon védelmének eszmeisége motiválta. A másik, hogy valamennyiük életét, személyiségét, lelkületét a katonai hivatás, a katonasors alapozta meg, amelynek tartalmát a hazának tett eskü, a honvédelem iránti elkötelezettség adta, és a bajtársi szellemiség hatotta át. Ezért a katonanemzedékek együvé tartozása érzésének erősítése, a nemzeti jellegű honvédsereg megteremtése, a magyar katonahagyományok valós értékeinek helyreállítása, a különböző korok katonái közötti bajtársi összefogás érzésének pártpolitikai szempontok felett álló erősítése teljesíthető célkitűzésnek tűnt. A BEOSZ ezzel a tétellel nemcsak a hadsereg, hanem az egész társadalom számára fontos, mondhatni példaértékű cselekményt hajtott végre, amennyiben utat mutatott az országon belüli társadalmi csoportok közötti összefogás, megbékélés erősítésének lehetőségére.

Az 1992. október 17-18-án megrendezett katonanemzedéki találkozó 76 szervezet (60 társadalmi, 9 katonai, 4 tudományos, 3 egyházi) képviselője vett részt. A 180 küldött, delegáltjai révén, átfogta Magyarország (hazánkban és külföldön élő) katonaságát. Képviseltette magát a Társadalmi Igazságtételi Bizottság (TIB) katonai tagozata, a Honvéd Hagományörző Egyesület (HOHE), a Magyar Ellenállók Szövetsége (MESZ), valamint a Magyar Ellenállók és Antifasiszták Szövetségének (MEASZ) katonai tagozata. Továbbá a Magyar Ejtőernyős Szövetség a Veterán Repülő Szövetség, a Magyar Cserkész Szövetség, a Frontharcos Szövetség, a Volt Hadifoglyok Szövetsége, a Nemzetörök Egyesülete, valamint más, a honvédelem ügyével foglalkozó társadalmi és civil szervezet.

A találkozón több, a hon védelméhez, a hazafiság érzéséhez kapcsolódó, az évek során feléledt merült katonai kifejezés, érték éledt újjá, erősítve ezzel a Magyar Honvédség nemzeti elkötelezettségét, jellegét. Ekkor éledt újjá olyan, „régimúlt fogalom”, mint a bajtárs kifejezés, a bajtársi szellemiség, és annak újraértelmezése, továbbá a haza védelme iránti elkötelezettség újragondolása, új alapokra helyezése, vagy a Ludovika-szellem felélesztése.

A találkozó résztvevői egy nyílt levélben a Magyar Honvédség katonáit is a nagy társadalom-átalakítási feladatokban való aktív részvételre szólították fel: „Most, amikor a honvédség átalakításával megteremtjük nemzeti haderőnk alapjait, legyünk közösen cselekvő részesei hazánk demokratikus átalakításának, demokratikus jogrendünk erősítésének, leg-nagyobb kincsünk – hosszú idő után visszanyert függetlenségünk – megvédésének” – írták.

Az elmúlt évek során bebizonyosodott, hogy a BEOSZ kiszámítható szövetségese a honvédelmi tárcának, amit tett, amiben közreműködött, abban minden esetben honvédelmi érdek feszült. A nemzedéki találkozó induláskor, majd azt követően is fontos feladatának tekintette azoknak az „árkoknak a betemetését,” amelyeket a történelmünk során regnáló hatalmak hagytak örökül. Akkor, a kezdetek kezdetén nem lehetett előre tudni, látni, hogy mi lesz a végeredmény, események kimenetele. Ma már tudjuk, hogy a katonák megtalálták a haza védelmének eszmeisége talaján az „azonos nyelvet,” vagyis sikerült a „Kézfogás a hon védelméért” jelző jegyében eloszlatni az évtizedek során jelentkezett ködösítést.

Az évek múlásával a kezdeti három katonageneráció fokozatosan kettőre fogyatkozott. A bekövetkezett változások azonban nem módosították a nemzedéki találkozók lényegi elemeit, törekvésén, szellemiségén, felhívták viszont a figyelmet a tartalmi, módszertani, anyagi-technikai összetevők megújításának, megújulásának szükségességére. Ennek következtében más hangsúllyal kell, hogy megjelenjenek a programokban a hagyományápolással, a helytörténettel, a katonatörténettel, a mai honvédséggel, a helyi és országos eredmények bemutatásával összefüggő témák. Napi életünk „bonyolultabbá” válása, a gazdasági és jogi szemlélet erősödése következtében nagyobb figyelmet kell fordítani a Szövetség belső életével, szervezeti működésével összefüggő témákra. A három „generációt” most az aktív és a nyugállományú katonák, valamint a honvédelem ügye érdekli a lakosság tömegei testesítik meg. Ebben a körben a Szövetségnek a tennivalói, ha tartalmilag más formában is, de továbbra is adottak, amelyek egy része szintén elhelyezhető a nemzedéki találkozók programjában. Az „ügynevezet” második katonageneráció (Magyar Néphadsereg) jelenleg olyan időszakba lépett, amikor talán utolsó lehetősége kínálkozik arra, hogy átadja mindazokat a tapasztalatokat, amelyek megőrzhetők az őket követő katonanemzedéket attól, hogy ugyanazokat a hibákat elkövetse, amelyekért ők annak idején oly drága árat fizettek. A Szövetségnek fontos feladata adódik továbbá abban is, hogy szerény lehetőségeivel segítse elő, hogy a ma katonanemzedéke a világméretű globalizáció mellett is megmaradjon nemzetinek, magyaroknak.

2015-ben a XXIV. katonanemzedéki találkozóhoz egy sajátos formája valósult meg. Május 6-án a BEOSZ megalakulásának 25. évfordulója Budapest, szeptember hónapban, pedig a II. világháború áldozatairól és a napjaink katonaságáról történő megemlékezés lesz a balatonkenesei emlékparkban. Ez az esemény mintegy előkészítője is lesz a 2016-os, XXV. Katonanemzedéki Találkozónak.

A katonanemzedéki találkozók tehát, hasznos, értékes színfolttal gazdagították a szövetségi munkát. Ez a rendezvény a megújulás képességével, vonzó, érdekes, hasznos programokkal, megfelelő anyagi háttérrel továbbra is hasznos, értékes színfoltja lehet munkánknak. A régi keleti bölcsesség szerint „a béke művészete négy fő alappilléren nyugszik: a bátorságon, a bölcsességen, a szereteten és a barátságon.” Nyilvánvaló, hogy egy katonai illetőségű civil szervezet tevékenysége annál nemesebb alapokon nem nyugodhat, mint egy fegyveres konfliktustól mentes világ fenntartásán munkálkodni.

FEKETE ISTVÁN NY. EZDS.
RÉGIÓVEZETŐ

25 éve Szövetségben

A BEOSZ születésnapján

Ünnepélyes külsőségek között tartották meg a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének (BEOSZ) negyedszázados jubileumát a Stefánián május 6-án. Az esemény kitűnő alkalmat szolgáltatott arra, hogy összehívják a Katonanemzedékek találkozójának ez évi résztvevőit is. Az ünnepség megnyitóját Kelemen József ny. altábornagy, a BEOSZ elnöke tartotta meg, aki visszaemlékezett az elmúlt évtizedek legfontosabb eseményeire, s többek között elmondta:

Az 1990-es évek elején bekövetkezett világpolitikai változások nem fejeződtek be a diktatúrák megszűnésével. Európában felerősödött a politikai-katonai viszonyok átrendeződése, amely hatással volt Magyarország biztonságára. Hazánk határain egy sor kedvezőtlen folyamat alakult ki. Biztonságunk szempontjából kiemelt jelentőségűvé vált, hogy miként alakul térségünk fenyegetettsége. Közép- és Kelet-Európában, hazánk szomszédságában is polgárháborúk, etnikai konfliktusok robbantak ki, államok váltak szét. Feloszlóban volt a Varsói Szerződés, elkezdődött a Szovjetunió szétesése. A szovjet csapatok kivonulása után Magyarország teljesen független, önálló állammá vált. Függetlensége védelmében ekkor csak magára számíthatott.

A politikai-társadalmi változások jelentősen hatottak Magyarországra, így a hadseregre mint társadalmi intézményre is. A demokrácia kiterjedése, az európai alkot-

mányos emberi jogok érvényesítésének követelménye nem kerülhette el a „hierarchikus” rendre épülő haderőt sem. Ennek a gyorsuló folyamatnak a „sodrában” – alulról jövő kezdeményezésként – a rendszerváltás hajnalán alakultak meg az első bajtársi egyesületek, célul tűzve ki, hogy pártoktól, politikai csoportosulásoktól függetlenül támogassák és szolgálják a hazafiság eszméjére épülő honvédelem ügyét, képviseljék és védjék tagjaik érdekeit. Az 1989-es év végére már 18 ilyen egyesület működött, kb. 4000 taggal, a tagság túlnyomó többsége tisztekből és kisebb részben tiszthelyettesekből állt.

Az 1990 elején a megalakult 18 bajtársi egyesület elnökei egyhangúlag egyetértet-

tek egy országos szövetség létrehozásával. Szükségesnek tartották, hogy a Szövetség megalakulása érdekében Előkészítő Bizottságot hozzanak létre. Meghatározták, hogy a tervezet foglalja magába a Szövetség fő feladatait:

- a tagság, illetőleg a tagegyesületek, sőt a ht. állomány érdekképviseletének, érdekvédelmének ellátását;
- a honvédelem társadalmi szolgálatát, a hadsereg nemzeti jellegének erősítését;
- a magyar katonai hagyományok ápolását;
- az országos szövetség – a létrehozó egyesületekhez hasonlóan – pártoktól, politikai csoportosulásoktól független szervezet legyen;

– támogassa, szolgálja a hazafiság eszméjére épülő honvédelem ügyét;

– a Szövetség függetlenségét megőrizve, az egyszemélyi vezetést tiszteletben tartva, sőt azt erősítve működjön együtt az állami-katonai szervekkel.

Döntöttek arról, hogy az alakuló Küldöttgyűlést 1990. február végére hívják össze. Így – 25 éve – 1990. február 27-én az alapítók kimondták: „A Bajtársi Egyesületek képviselői arra a közös elhatározásra jutottak, hogy tevékenységük összehangolására, érdekeik országos szintű képviseletére és védelmére létrehozzák a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségét.” Az Előkészítő Bizottság a szövetség elnökének dr. Simon Sándor altábornagyot javasolta, akit a Küldöttgyűlés egyhangúlag megválasztott.

A BEOSZ első elnökének jelentős érdemei voltak az alapfeladatok, a célkitűzések megerősítésében. Ez idő alatt került először módosításra az Alapszabály, bővültek és erősödtek a tagszervezetek. Részt vett a HOVÉT megalakításában, a nemzetközi kapcsolatok előkészítésében, az EUROMIL-be való belépés feltételeinek kialakításában.

1992-től a BEOSZ második elnökségének a BEOSZ szervezeti megerősítése mellett – a katonai hagyományok megőrzésében – kiemelkedő szerepe volt az első Katonanemzedéki Találkozó létrehozásában, amely célul tűzte ki, hogy a hagyományok útján minél szélesebb körű társadalmi összefogást és támogatást kell elérni a hazafiasság eszméjére épülő, a nemzet érdekeit szolgáló honvédelem érdekében.

A BEOSZ és az érdekvédelem

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége „Alapító Okiratában” és a mindenkor érvényes „Alapszabályában” céljai között első helyen fogalmazta meg az egyesületeiben lévő katonák, a honvédségi nyugállományúak érdekvédelmének – érdekképviseletének vállalását. Az európai katonák Szövetségének példájára a BEOSZ kezdeményezésére 1992 januárjában megalakult a munkavállalók oldalán a Honvédségi Érdekvédelmi Tanács, a BEOSZ-KÉS (a mai HOSZ) és a HODOSZ részvételével. Ugyanez év áprilisában aláírásra került a Honvédelmi Minisztérium, a Magyar Honvédség és érdekvédelmi szervek közötti szerződéses megállapodás, mely ma is érvényben van. Ettől kezdődően érdekképviseleti tevékenységünk folyamatos, a változó társadalmi, politikai, jogi körülmények ellenére, mely a HOVÉT utódszer-

vezetéként, a Honvédelmi Érdekegyeztető Fórum keretei között működik. Az érdekképviseleti szervek együttműködésével értük el, hogy az 1993-ban megjelent új Honvédelmi Törvényben rögzítették a katonai érdekképviseleti szervezetek működésének jogi feltételeit. Ezzel megkezdődött az aktív katonák és nyugdíjasok jogállását, járandóságait biztosító jogszabályi rendszer működése és bevezetése a Honvédségnél.

Az érdekképviseleti szervezetek kezdetektől fogva hangsúlyozták a katonai szolgálat, a katonai hivatás különbözőségét más munkavállalók közszolgálati tevékenységétől. A katonák az állammal kötött szerződésben, azaz a katonai esküjükben vállalják, hogy életük feláldozásával is teljesítik kötelezéseiket. Az utóbbi években megnyilvánuló közszolgálati „egyenlőség” hangoztatása számunkra kedvezőtlenebb feltételeket jelent a bennünket megillető jogaink és járandóságaink biztosításában. A legsúlyosabb döntések egyike volt az ún. szolgálati nyugdíj megszüntetése, illetve a nyugállományúakra vonatkozó egyes

járandóságok kurtítása. Emellett születtek olyan döntések, amelyek nemcsak a nyugállományúakat és hozzátartozóikat illetően kedvezőtlenek, de nehezítik a honvédelem érdekében tevékenykedő társadalmi szervezetek működésének feltételeit, akik nemcsak saját „örömszükekre” tevékenykednek, hanem nagyrészt hozzájárulnak a honvédelem ügyének szolgálatához, emellett egyes állami feladatok teljesítésében jelentős szerepet töltenek be az időskori problémák helyi megoldásában is.

A katonanemzedéki találkozók

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége alig néhány hónapos múlttal a háta mögött jelentős kihívás előtt állt. A rendszerváltás időszaka a hadsereg életében is történelmi léptékű változásokat hozott, mások lettek a politikai körülmények, átren-

deződtek az emberi viszonyok, a gazdaság és természetesen a hadsereg is. Ebből a körülményből adódott, az akkor meglévő három nagy katonai közösség (Magyar Királyi Honvédség, Néphadsereg, az új Magyar Honvédség) tagjai között ténylegesen fellelhető feszültségek enyhítésének, az együvé tartozás érzése erősítésének igénye. Ezeket a világnézeti, politikai, családi, neveltetésbeli, a katonai életútban és tapasztalatokban megmutatkozó fontos különbségeket mutató embereket két fontos területen azonos vonások is jellemezték. Egyrészt valamennyien a nemzeti öntudat által motiválva a haza, a hon védelmét tekintették életcéljuknak. Másrészt, sajátos összekötő kapocs volt köztük a személyiségüket, lelkületüket meghatározó katonasors, amelynek kovásza a hazának tett eskü, a honvédelem iránti elkötelezettség volt, amit sok-sok szállal hatott át a bajtársi szellem. Akkor, abban a történelmi időszakban, fontos társadalmi igény, szükséglet mutatkozott a katonanemzedékek együvé tartozásának erősítésére, a nem-

zeti jellegű honvédsereg megteremtésére, a magyar katonahagyományok helyreállítására, a különböző korok katonái közötti bajtársi összetartozás érzésének pártpolitikai szempontok felett álló erősítésére. Ezért a nemzedéki találkozók eredményessége, sikere nemcsak a hadsereg, hanem az egész társadalom számára is példaértékkel bírt, a meglévő generációk közötti összefogásra, megbékélésre sürgetett. A BEOSZ elnöksége, ezekhez az igényekhez igazodva, 1992. október 17–18-ára meghirdette a különböző korszakokhoz, történelmi eseményekhez tartozó katonanemzedékek képviselői találkozájának megszervezését. Az eseményen 76 szervezet (60 társadalmi, 9 katonai, 4 tudományos, 3 egyházi) képviselői vettek részt. A részt vevő 180 küldött, delegáltjai révén, átfogta Magyarország valamennyi (hazánkban és külföldön élő) katonanemzedékét.

Az első találkozó résztvevőinek a Magyar Honvédség katonáihoz intézett nyílt levele kinyilatkoztatta a katonanemzedéki találkozókat, a katonagenerációk összefogásának célját: „Most, amikor a honvédség átalakításával megteremtjük nemzeti haderőnk alapjait, legyünk közösen cselekvő részei hazánk demokratikus átalakításának, demokratikus jogrendünk erősítésének, legnagyobb kincsünk – hosszú idő után viszszanyert függetlenségünk – megvédésének.”

A tények azt mutatták, hogy a rendszer-váltás folyamatában a Magyar Honvédség hatékony szövetségesére lelt a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségében abban a korszakalkotó munkában, amely alapvető feladatának tekintette a generációk közötti „árkok betemetését”, azokat, amelyeket az elmúlt évtizedek során regnáló hatalmak hagytak ránk örökölni. Nem volt olyan egyszerű feladat összebékíteni azokat, akik közé oly sokan és oly sokszor igyekeztek éket verni. Az első „randevún” nyilvánvalóan nem lehetett előre tudni, látni, hogy mi lesz ennek a kezdeményezésnek a végkimenetele. A találkozó során közösen megélt programok, események alkalmával azonban a katonák gyorsan megtalálták a haza védelmének eszmeisége talaján az „azonos nyelvet”. Úgy tűnik, az akkori szervezőknek sikerült a „Kézfogás a hon védelméért” jelszó jegyében az igazság felderítéséhez vezető legközvetlenebb utat megtalálni, ami jól segítette az évtizedek során kialakult „homály” fokozatos eloszlását.

A találkozók sora felvállalta a háborúkban, harcokban elesett katonák és áldozatok emlékének megőrzését, a róluk való kegyeleti gondoskodást, hagyománnyá tette a katonasírok, temetők, hősi emlékművek gondozását, példát teremtve a települések lakosainak és a fiataloknak. Ezen tevékenység ma már áttérjed a határokon túlra is. A BEOSZ a katonagenerációk találkozóinak helyszínén, Balatonkenesén kialakította saját „Emlékhelyét”, ahol rendsze-

resen megemlékezik a hazát szolgáló elődeiről és bajtársairól.

Van mire építeni

A BEOSZ a 25 éves eredményeit csak az alapítók és a folyamatosságot biztosító utódok áldozatos és önkéntes munkájával érthette el. Köszönettel és elismeréssel kell szólni Sipos Géza ezredes bajtárs és elnökségének tagjai, továbbá a választmány munkájáról, akik több mint 16 évig és tovább-

ra is szolgálják a közösséget. Erőfeszítéseik révén teljesedett ki a Szövetség szervezeti struktúrája, növekedett tagsága. Megalapozottakká váltak működésének jogszabályi és gazdasági-technikai feltételei. Nélkülük nem nőhetett volna ilyen tekintélyes szervezetté a BEOSZ, mely hét régióban, szövetségeivel együtt 110 szervezettel és közel 10 000 taggal működik.

A HM-mel és a HVK-val folytatott tárgyalások eredményeképpen szélesedett képviselői szerepe a Honvédelmi Érdekegyeztető Fórumon és az Időügyi Tanácsban, a HM Lakásügyi Bizottságban. Jelentős eredménynek tekinthető az Időügyi Stratégia megalkotása. Bővült a hozzátartozókra kiterjedő szociális rendszer kialakítása. Rendszeressé váltak az 1992-ben megkezdett Nyugállományúak Fórumának rendezvényei. Megvalósult a szociális segélyezés intézményrendszere. Mindezek mellett a Szövetség ugyanilyen hangsúllyal vál-

alta fel a honvédelem ügyének és a társadalom, főleg a fiatalok elkötelezettségének erősítését, a honvédelemért való felelősség felkeltését. Köszönet illeti azokat az egyesületeket, amelyek a nehéz körülmények ellenére megőrizték közösségeiket és hűségesen ragaszkodnak bajtársaikhoz és a honvédséghez.

Az új szervezeti elemek, az 1997-ben létrehozott régiók – beváltva a hozzájuk fűzött reményeket – összeköttetést biztosítanak az egyesületek és az elnökség között, a működési feltételek javítását szolgálják.

Az érdekvédelmi munkában szoros együttműködés alakult ki a HOSZ-szal és a HODOSZ-szal. Köszönetet érdemel a szolidaritás és támogatás, amely megnyilvánult a BEOSZ-szal az érdekvédelmi munka során. Az érdekképviselő területén kölcsönös kapcsolat alakult ki a megyei és országos nyugdíjas-érdekképviselői szervezetekkel, főként a törvényalkotás során, a közös konzultációban.

Széles körűvé váltak a kapcsolatok a honvédelem ügyét szolgáló társadalmi szervezetekkel, amelyek több közös rendezvény támogatásában is megnyilvánultak. Nemzetközi kapcsolataink jól szolgálják a partnerség ügyét, részét képezik a „civil diplomáciának”, segítik az országok közötti megértést és barátságot.

A BEOSZ megalakulásától kezdődően folyamatos és jó kapcsolatot ápol a szomszéd és más európai országok hasonló szervezeteivel. A „civil diplomáciai” eszközeivel segíti az országok közti bizalom és baráti együttműködés fenntartását. Ausztriával, Szlovéniával, Szlovákiával, Romániával, újabban Szerbiával és a világszervezetekkel is.

A jövő a fiataloké

A mi generációnk kötelessége, hogy felhívja a figyelmet azokra a veszélyekre, amelyek a társadalmak életében és a világ különböző térségeiben kialakulnak és eszkalálódhatnak. Sok tapasztalatot vonhatunk le a XX. század viharos történelméből és tragédiáiból, melyet Európa és a világ más népei is megéltak, tekintettel a katonák és az állampolgárok veszteségeire. Modern korunkban a globalizáció képessé tette az emberiséget, hogy óriási fejlődést érjen el, de nem tudott megoldani sok társadalmi és gazdasági problémát, amely ugyanakkor magában hordozza a biztonsági, a környezeti, gazdasági, a társadalmi és más területekre vonatkozó fenyegetés számos kockázatát. Az emberiséget belerángatták a II. világháborúba és a különböző helyi háborúkba. A fenyegetés mindenképp előtt

a békére és stabilitásra még ma is fennáll a nemzetiségi és vallási szélsőségesek között, valamint a nemzetközi terrorizmus részéről.

Fiatal katonatársaink, szeretnénk, ha apáitok példáját követve, magas hivatástudattal és felkészültséggel állnátok helyt minden nehéz pillanatban, amely szolgálatok során adódhat. Ne feledjétek Szent Istvánnak Imre fiához intézett intelmeiből a következőket: „Mert az atyák azért atyák, hogy fiaikat gyámolítsák, a fiak pedig azért fiak, hogy szüleiknek szót fogadjanak.”

A világ és környezetünk válságai, a most alakuló új világrend sok veszélyt rejtget mindannyiunk számára. Ezért minden helyzetben katonai helytállásokat alapját és ere-

aktív, a tartalékos és a nyugállományú katonák együtt vesznek részt ebben a munkában, ez az igény pedig azóta is megtartó erő a szervezet számára.

A Magyar Honvédségben felhalmozódott tudást, képességeket folyamatosan fejleszteni és gondozni kell, de nemcsak önmagunk számára, hanem azért, hogy át lehessen adni

az utánunk következő nemzedékeknek. Csak így, összefogva, generációkon átívelve és minden generációt megszólítva lehet fejlődni. A múlt ismeretével és a jelen kihívásainak felismerésével lehet építeni a jövőt.

Az ünnepi beszéd után a helyettes államtitkár honvédelmi miniszteri elismeréseket adott át a BEOSZ azon tagjainak, akik az elmúlt huszonöt évben munkájukkal nagyban segítették a szervezet működését.

Vezérkarfőnöki köszöntés

Dr. Benkő Tibor vezérezredes, a HM Honvéd Vezérkar főnöke levélben köszöntötte az ünnepség és a katonanemzedéki találkozó résztvevőit. Méltatta az évforduló jelentőségét és további sikereket kívánt a Szövetség számára. Többek között így írt:

Széchenyi István szavaival szeretném megköszönni Önöknek a haza és a honvédelem iránti elkötelezettségüket: „... *munkálni nagyban, s ha nem lehet, munkálni kicsiben, de munkálni mindig, s másban csak akkor keresni elmaradást, mikor már rajtunk nem múlt, s mindenképp fölött kötelességet teljesíteni, ha más nem teljesíti is.*” Köszönöm, hogy aktívan munkálkodnak a magyar történelmi és katonai hagyományok ápolása, megőrzése, és erősítése érdekében. Elismerés és tisztelet illeti Önöket a Katonanemzedékek Találkozójának életre hívásáért, mely immár 24. alkalommal nyújt lehetőséget az eszmecsere, közös cselekvésre, a generációk közötti bajtársi szolidaritás fenntartására és megerősítésére.

Umberto Eco szerint „*a világot nem csupán a sokféleségben rejlő egység teszi széppé és erőssé, hanem az egységben rejlő sokféleség is.*” A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége negyedszázada fog össze számos tagszervezetet. Példaértékű együttműködésük kulcsa, hogy képesek legyőzni mindazon gátakat és különbségeket, amelyek a sikeres munka útját állhatnák. Érdekegyeztetés és képvi-

selet, folyamatos párbeszéd és megegyezésre való törekvés, a különböző érdekcsoportokra és generációkra fordított odafigyelés jelenti közösségük erejét. Kérem Önöket, hogy ezt az erőt táplálják tovább, ezzel is segítve a honvédelem ügye érdekében végzett munkánkat. Legyenek segítségünkre közös céljaink kitűzésében és azok elérésében!

MAGYARORSZÁG HONVÉDELMI MINISZTERÉNEK HATÁROZATA ÉS A HONVÉD VEZÉRKAR FŐNÖKÉNEK PARANCSA ELISMERÉSEK ADOMÁNYOZÁSÁRÓL

Magyarország honvédelmi minisztere a társadalmi szervezetek és a nyugállományúak egyesületei javaslatára, a HM Társadalmi Véleményező Bizottság támogatásával, a nyugállományúak szervezetei, valamint a honvédelem ügye érdekében huzamos időn át végzett áldozatos munkája elismeréseként **a BEOSZ megalakulásának 25. évfordulója – 2015. május 6-a** – alkalmából a Honvédelemért Kitüntető Cím I. fokozatát adományozza

Takács Imre ny. hőr. alezredesnek

a Honvédelemért Kitüntető Cím III. fokozatát adományozza

Vilner Péter ny. ezredesnek

Hanuska Miklós ny. alezredesnek

Sztanó Zsuzsanna ny. őrnagynak

Magyar Erzsébet úrhölgynek

az Aranykor Kitüntető Cím arany fokozatát adományozza

Kacsó Lajos ny. ezredesnek

az Aranykor Kitüntető Cím ezüst fokozatát adományozza

Dr. Kovács György ny. ezredesnek

Gróf Ferenc ny. alezredesnek

Emlékplakettet adományoz

Tóth Lászlóné ny. zászlósnak

Emléklapot adományoz

Kiss László Kálmán ny. ezredesnek,

Sárközi József ny. ezredesnek,

Szluks István ny. őrnagynak,

Kocsis Sándor ny. századosnak,

és a kaposvári **Noszlopy Gáspár Honvéd Nyugállományúak Klubjának.**

További tevékenységükhöz sok sikert, erőt, egészséget kíván a határozatot és a parancsot aláíró:

HENDE CSABA honvédelmi miniszter
DR. BENKŐ TIBOR vezérezredes
Honvéd Vezérkar főnök

jét a bajtársi összetartozás képezze. Ezen munkálkodjatok aktív katonaként és ha eljön az ideje, „obsitosként” is.

A legnehezebb pillanatokban se felejtések jelszavunkat – „A haza minden előtt”!

A BEOSZ megtartó erő

Az elnöki megnyitót követően Kun Szabó István vezérőrnagy emelkedett szólásra, hogy ünnepi beszédével köszöntse a Szövetség tagjait. A helyettes államtitkár többek között elmondta: **A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége már huszonöt éve híd képez a civil szféra és a fegyveres testületek között.** Rendkívül összetett, sokrétű és szép feladatot vállalt magára a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége. Az aktív szolgálat alatt megszerzett képességek fenntartása és továbbadása mellett egyfajta híd képez a civil szféra és a fegyveres testületek között – mutatott rá a Honvédelmi Minisztérium társadalmi kapcsolatokért felelős helyettes államtitkára.

Kun Szabó István kiemelte: a BEOSZ-t a katonatársadalom igénye hozta létre. Az

Megőrizni a tetteket

15 éve vagyok egy viszonylag fiatalokból álló közel 100 fős egyesület elnöke. 12 éve irányítom az Észak-alföldi régiót és veszek részt a szövetség elnökségének munkájában. Eddig két alkalommal volt lehetőségem szerkeszteni a kerek évfordulós kiadványainkat (20 és 25. éves). A „főállásban” végzett közösségi, közéleti munka hétköznapi során az ember elvész a részletekben, a jobbító szándékú törekvésekben, s az óhatatlanul bekövetkező kudarcokban, de a sikerekben is.

Számomra, a különböző közösségekben végzett munka sok tapasztalatot eredményezett s alkalmat az összehasonlításra. A szerkesztő munkák során, mint helytörténeti kutatásokat végző publicista is, élményként éltem meg a BEOSZ értéktérítő-, formáló-, megőrző munkájának feltárását, csokorba szedését és közkinccsé tételét. A nagyszerű alapító és azóta bekapcsolódó bajtársak, szervezetek önzetlen munkája értéktérítő erővel bírt. Az érdekvédelem két évtizede, a katonanemzedéki találkozók és a hagyományápolás negyedszázados összegzései bizonyítják az elkötelezettséget, sokszínűséget, a kreativitást, a bátor kérdésfelvetéseket s a bennük megfogalmazódó értékeket. Két évtizeden keresztül mindig napirenden volt a „hogyan tovább BEOSZ?” kérdés, s találtunk rá sikeres vagy kevésbé sikeres válaszokat. A kérdéseket feltenni ma sem időszerűtlen.

Szövetségünk egyidős a rendszerváltásnak nevezett korszak zűrzavaros, értékkereső korszakával. Igyekeztünk együttműködni a honvédelem ügyét szolgáló állami és társadalmi szervezetekkel. Nemzetközi kapcsolatainkban voltunk példaadók és másoktól is tanulni képesek. Szervezetünket igazítottuk a változó követelményekhez. Voltak tevékeny, elkötelezett és kreatív vezetőink s kevésbé ilyenek. Akcióink, rendezvényeink többsége feldolgo-

zott. Azonban vannak még összegzésre érdemesek, a krónikásnak és az értéktérítőnek is élményt nyújtók. Vannak s voltak közöttünk elfeledett bajtársak, akik beírták névjegyüket a Szövetség történetébe. Méltatlanná válunk a bajtársi jelzőre, ha tetteik, emlékü a feledés homályába vész.

TÓTH SÁNDOR

A legkedvesebb emlékem

Feledhetetlenek azok a szövetségi, egyesületi rendezvények, melyeken találkozhatok azokkal a tanító mesterekkel, pályatársakkal, barátokkal, akikkel együtt kezdtük a haza szolgálatát. Vannak, akikkel nincs is módunk másképpen egymást látni, hiszen az ország egész más részén élnek. Köztük vannak ma már 80, 90 éven túliak is. Olyan jó találkozni velük, felidézni a múltat, a tapasztalatokat, a közös emlékeket, a tiszteletet, a köszönetet személyesen kifejezni.

Az együvé tartozás az egyik legcsodálatosabb érzés. De nagyon jó az is, hogy itt együtt vannak az egymást követő nemzedékek, akikkel ugyan úgy félszavakból is értjük egymást. Így aztán együtt jelenítjük meg a katona múltat, de talán egy kicsit a jövőt is. Minden rendezvény után, abban, reményben köszönünk el, hogy jövőre is láthatjuk, megölelhetjük és üdvözölhetjük egymást.

HOMOLA CSABA NY. DANDÁRTÁBORNOK

A találkozások

A legszebb élményeim között őrzöm a „Fehérvári Honvéd Baráti Kör” tagjainak, az Összhaderőnemi Parancsnokság tábornokainak, volt vezetőinek találkozóját. Öröm hallgatni azokat a visszaemlékezéseket, melyeket az egymást követő parancsnokok, vezető beosztású személyek idéznek vissza az itt töltött katonaeletről.

Megszépült emlékként gondolnak arra a bajtársi közösségre, amelyek tagjai a harc-készültségi, kiképzési feladatok végrehajtásában segítettek egymást. Már csak emlékként jönnek elő a hajdani riadók, a vár-

palotai lőtér és a ma már muzeális értékű harceszközök.

Az összetartozás legszebb jele, hogy akinek egészsége engedi, egy hívó szóra jön és örömmel találkozik a régi bajtársakkal. Ennek házigazda, rendező szerepét szívesen vállalta a jelenlegi parancsnok, Fucsku Sándor vezérőrnagy, de köszönő szavaiban a régi bajtársakkal történő találkozás örömeit nyilvánította ki Borsits László ny. vezds. és Preininger Ambrus ny. altbgy., a baráti kör vezetője is.

JOBÁGY ANTAL NY. EZREDES

Az összekovácsolódás

A régió az egyesületi elnökök és hozzátartozóik részvételével 1998. óta megrendezi valamelyik regeneráló központban a közösség összekovácsoló tréningeket.

Az egyhetes program mindig jó alkalmat biztosít az előző évi munka értékelésére, a szövetség, az egyesületek előtt álló feladatok áttekintésére, a tapasztalatok megvitatására, amiben mindig számíthattunk a szövetség vezetőinek segítségére is.

A változó helyszínek – Debrecen, Eger, Hajdúhadház, Sárospatak, stb. - lehetőséget nyújtottak a környék nevezetességeinek megismerésére is. Az emlékeimben a praktikusság mellett, a sok-sok kedves élmény közül mégis azért emeltem ezt ki, mert az egyesületi vezetők igazán itt ismerték meg egymást, kovácsolódtak közösséggé, itt tudatosult, hogy mindig számíthatnak egymás segítségére, tanácsára. A rendezvényen részt vettek feleségek is, akik beavatottabban, a hétköznapiakon is jobban megértették az egyesületi elfoglaltságból adódó távollétünket, sőt legfőbb segítőinkké, támaszainká váltak a munkában.

DELI JÓZSEF NY. EZREDES
DÉL-ALFÖLDI RÉGIÓ

Békét teremteni

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége negyedszázados történetében, az egyik legmaradandóbb élményem az első Katonanemzedéki találkozóhoz fűződik. Hadtörténészek, a TIB, a POFOSZ és az 56-os szervezetek közreműködésével, nagy izgalommal készültünk arra, hogy a különböző időszakokban szolgált katonákat „egy asztalhoz ültessük”.

A katonasors gyorsan feloldotta a kezdeti feszültséget, az egymással addig szóba sem álló katonák hamar egymásra találtak és a Magyar Királyi Honvédség, a Magyar Néphadsereg és a most már a Magyar Honvédség katonái gyorsan megismertek. Az eddig szemben álló katonatársak mosolygva nyújtottak egymásnak kezet és oldot-

tan mesélték a front, vagy egy-egy nagy gyakorlat élményeit. Megtá-lálták egymást az azonos haderő-nemnél, fegyvernemnél szolgálók, és rögtön tudtak az eltelt évek, a technika korszerűsödése ellenére, szakmai diskurzusokat folytatni. Mélyen őrzöm emlékemben az eddig lát-szatra szemben állók egymás arcá-ra mosolyt csaló beszélgetéseit.

Ma is azt gondolom, hogy a BEOSZ történetének egyik legnagyobb tette az volt, hogy a más-más időszakban szolgáló katonák között képes volt békét teremteni.

GALLÓ ISTVÁN NY. EZDS.

Hetven éve hunyt el vitéz Szurmay Sándor

Koszorúzással egybekötött megemlékezést tartottak vitéz uzsoki báró Szurmay Sándor vezérezredes halálának hetvenedik évfordulója alkalmából Budapesten, a Budaörsi úti Petőfi Sándor laktanyában.

Az MH vitéz Szurmay Sándor Budapest Helyőrség Dandár (MH BHD) díszkertjében megtartott megemlékezésen ismertették a dandár névadójának életútját. Elhangzott: Szurmay Sándor 1860. december 19-én, Boksánbányán született. 1882-ben katonai pályára lépett és szolgálatát a Lugosi 18. Honvéd Zászlóaljnál kezdte meg. A Ludovika Akadémia tisztképző évfolyamainak elvégzése után, 1884-ben hadnagyi rendfokozatban csapattiszti, majd segéd-tiszti szolgálatot teljesített. 1887 és 1889 között elvégezte a bécsi császári és királyi hadiskolát. Az Osztrák–Magyar Monarchia nagy létszámú hadseregében is hamar kitűnt tehetségével, ami vezérkari beosztáshoz juttatta. Azonban nemcsak itt bizonyított: osztatlan tiszteletet vívott ki Nagyváradon a 4. gyalogezrednél, zászlóaljparancsnokként, továbbá Nagykanizsán a 20. honvéd gyalogezred parancsnokaként is. Vitéz Szurmay Sándort 1914 októberében honvédel-

mi államtitkárrá nevezték ki, majd novemberben harctéri szolgálatra jelentkezett és átvette a 38. honvédhadosztály parancsnokságát. Szurmay hadteste novembertől december 5-ig az Uzsokihágónál megállította az orosz betörést. Ezen tettéért a legmagasabb katonai kitüntetésben, a katonai Mária Terézia-rend lovagkeresztjében részesült, továbbá Károly királytól megkapta az „uzsoki” bárói rangot. 1917 februárjában Károly király magyar királyi honvédelmi miniszterré nevezte ki. 1921-ben vonult vissza az aktív szolgálatból, és saját költségén létrehozta a Szurmay-alapot, amely a hadiárvékat és a háború rokkantjait támogatta. 1941-ben magyar királyi vezérezredessé léptették elő. Vitéz uzsoki báró Szurmay Sándor nyugalmazott magyar királyi vezérezredes 1945. március 26-án hunyt el Budapesten. A rendezvényen a Honvédelmi Minisztérium nevében köszörút helyezett el Kun Szabó István vezérör-

nagy, a társadalmi kapcsolatokért felelős helyettes államtitkára, valamint dr. Tóth Gergely százados, a HM Társadalmi Kapcsolatok és Háborús Kegyeleti Főosztály társadalmi kapcsolatok osztályának főtisztje. Az MH BHD parancsnoki állománya nevében Piros Ottó ezredes, a dandár megbízott parancsnoka koszorúzott. A laktanyai megemlékezés előtt megkoszorúzták vitéz Szurmay Sándor sírját a Fiumei úti sírkertben.

TAKÁCS VIVIEN, FOTÓ: SZABÓ LAJOS

Szinte hihetetlen 15 évesek a régiók

1990. február 27-én, 18 egyesülettel, és 2050 taggal zászlót bontott a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége (BEOSZ), első elnöke dr. Simon Sándor altábornagy volt. Alig telt el néhány hónap, és máris egy jelentős kihívás előtt állt a szervezet. Olyan döntés született, hogy meghatározó szerepet vállal a három nagy katonai közösség (Magyar Királyi Honvédség, Néphadsereg, Magyar Honvédség) között ténylegesen meglévő feszültségek, nézetkülönbségek oldásában, enyhítésében. Ennek a nemes küldetésnek egyik meghatározó színtere az 1992-es balatonkenesei katonanemzedéki találkozó volt. Ezen az eseményen 76 szervezet (60 társadalmi, 9 katonai, 4 tudományos, 3 egyházi) képviselőiben mintegy 180 küldött vett részt, vagyis az akkori katonatársadalom egészének képviselője megvalósult.

A múlt napok, évek, a fontosabbnál fontosabb kihívásokban történő megfelelés bizonyossággá tette, hogy a Szövetség léte nem egy „főnöki” döntési szeszélye, és nem is a „véletlenek közrejátszásának szüleménye,”

hanem a tagság és szervezetek összefogásának, egy történelmi szükségszerűség diktálta helyzet következménye volt. Ez a küldetésudat érvényesült a BEOSZ-nak a közérdekében végzett tudatos szerepvállalásában, a honvédség, különböző testületeiben, a HM Érdekegyeztető Fórumában, az Országos Idősegyi Tanácsban és más hazai és nemzetközi szervezetekben kifejtett tevékenységében.

A BEOSZ hírének, ismertségének erősödése, valamint a kilencvenes évek hadseregszervezése, és az állandó állomány életkori sajátosságai következtében megnövekedett nyugdíjaslétszám éreztette hatását a BEOSZ tagszervezeteinek és tagságának gyarapodásában is. Az évtized végére, az ezredfordulóra a taglétszám már közelített a tízezerhez, a tagszervezetek száma, pedig a százhoz. Világossá vált, hogy ezt a hatalmas, országos méretűre duzzadt szervezetet az elnökség, a választmány nem tudja hatékonyan és operatíván irányítani. Ezért igényként fogalmazódott meg egy közbeeső vezető szervezet, testület létrehozása. Erre a feladatra a közigazgatásban létező régiókkal hasonlóságot mutató, az elnökség és a tagszervezetek között összekötő kapcsolóként működő szervezet mutatkozott a legalkalmasabbnak. Ezért először négy, majd később hét régió jött létre. A 7 régió eseté-

ben kettő volt eltérő a polgári élettől (az Észak-magyarországi és az Észak-alföldi). Érdekes módon később (néhány év múlva), az államigazgatás is a BEOSZ-struktúrát követte. A Szövetség már a régiók kialakításakor törekedett arra, hogy ez a testület (az alapvetően irányítási funkciója ellenére) megőrizze a civil szervezeteket jellemző demokratikus vonásokat. Ezért a tagszervezetek maguk választották meg, hogy melyik régióhoz kívánnak tartozni (természetesen a célszerűség a közigazgatási rendszerhez való igazodást tartotta logikusnak), a régióvezetőket, pedig nem az elnökség (választmány vagy közgyűlés) nevezte ki (illetve választotta), hanem a régió tagszervezeteinek képviselői választották meg. Másfelől az operativitás irányába mutatott az a körülmény, hogy a régióknak nem volt vezetősége, a feladatok az elnökség és a régióüléseken a régiók által megfogalmazottak, elhatározottak szerint álltak össze. Volt ugyan kezdeményezés a régió-vezetőtestület megválasztására, de ez nem vált általános gyakorlattá.

Ami a régiók konkrét kialakulását illeti, 1999 őszén a BEOSZ elnöksége 4 régió (Közép-magyarországi, Dél-alföldi, Közép-dunántúli és a Dél-dunántúli) megalakítására tett javaslatot. Ezek a tisztségviselők már az október 15–17-én megtartott VIII. katonanemzedéki találkozón jelen voltak. Az

elnökségi javaslatot a Szövetség közgyűlése határozatban, 2000. március 24–25-i ülésén erősítette meg. A BEOSZ további szervezeti gyarapodása és a régiók működésével kapcsolatban szerzett kedvező tapasztalatok nyomán, 2002-ben újabb három régió (Észak-alföldi, Észak-magyarországi, Nyugat-dunántúli) alakult meg. Jelenleg is ez a 7 régiós rendszer működik. Az elmúlt évek gyakorlatában folyamatosan javult az elnökség és a tagság közötti döntéshozatali „mértékarány,” és a döntések objektivitása, a tagság korrekt tájékoztatása, a sajátos, helyi információk megbízható áramlása, a középszintű, térségi érdekképviselő erősödése, valamint a személyi tapasztalatok és technikai feltételek bővülése.

Az elmúlt évek során a régiókkal kapcsolatban, a dolog természeténél fogva, sok kedvező és kedvezőtlen vélemény is elhangzott. Egyesek emellett „kardoskodtak,” hogy szűnjenek meg, mert „bonyolítják a vezetési folyamatot.” Mások épp ellenkezőleg, létjogosultságukat hangsúlyozták, mivel az elnökség már rég a „csillagokban” járna, ha a régiók nem térítették volna a helyes irányba. Mondták, hogy ők azok, akik szemtől szemben, „életközelségben vannak” ezért a gyakorlat levegőjével telítik az „irodák levegőjét,” az épp aktuális tennivalók iránti érdeklődés felkeltésével képesek arra, hogy erősítsék a felső vezetés gyakorlatának tartalmi és módszerbeli elemeit. Nos, akárhogyan is van, az kétségtelenül igaz, hogy a régiók „fel-

nőttkorba” léptek. A vita a „lenni, vagy nem lenni” kérdésében, mindentféleképpen a rendszer működőképességét minősíti, hiszen nehéz olyasvalamiről véleményt mondani, ami „cselekszik.”

A BEOSZ különböző testületeiben, szerveiben (így a régiókban is) anyagi ellenszolgáltatás nélkül (igazi „civilként”) tevékenykednek a tisztségviselők. Munkájukat az a törekvés hatja át, hogy a szövetséget és annak tagszervezeteit társadalmilag hasznos, értékes, a tagság érdeklődéséhez közel álló, vonzó feladatok, programok jellemezzék, amelynek meghatározó eleme a BEOSZ földrajzilag és létszámszámszerűen is nagy kiterjedésű szervezeti egységeiben meglévő együttműködési és tapasztalatcsere-szerzési lehetőség.

A régiók immáron több éve folyó munkájának még akár nagy vonalakban történő áttekintése is ilyen szűkre szabott keretek között lehetetlen vállalkozás. A mostani jubileum alkalom viszont olyan lehetőség az emlékezésre, a régiókkal kapcsolatos gondolatok és azok munkatársainak megidézésére, amit illik felhasználni azzal a céllal, hogy a jövőben ez a tevékenység is folyamatos megújulás közepette, közmegegyezésre folyjék tovább.

FEKETE ISTVÁN NY. EZDS.
RÉGIÓVEZETŐ

BEOSZ RÉGIÓK SZERVEZETEI és AZOK VEZETŐI 2000-20014						
ELSŐ IDŐSZAK 2000-2002-ig						
Közép-magyarországi	Dél-alföldi	Közép-dunántúli			Dél-dunántúli	
Gaál István ny. ezds.	Deli József ny. ezds.	Jobbágy Antal ny. ezds.			Pásztor István ny. ezds.	
MÁSODIK IDŐSZAK 2002 – napjainkig						
1. Közép-magyarországi	2. Dél-alföldi	3. Észak-alföldi	4. Észak-magyarországi	5. Közép-dunántúli	6. Nyugat-dunántúli	7. Dél-dunántúli
Gaál István ny. ezds. Daróczy Ferenc ny. ezds. Nagy Károly ny. alez.	Deli József ny. ezds. Sinyi Imre ny. ezds. Horváth Balázs ny. ezds. Dr. Kovács György ny. ezds.	Konyhás Mihály ny. ezds. Fekete István ny. ezds.	Tóth Sándor ny. ezds.	Jobbágy Antal ny. ezds. Erdős Géza ny. alez. Berdó Gábor Károly ny. százados	László Attila ny. alez.	Pásztor István ny. ezds.

Első kézből A katonai életpályamodellről

2015 áprilisában a Balassi Bálint Bajtársi Egyesület nyugállományú katonáinak a sereg iránt érdeklődő tagjai nagy figyelemmel hallgatták végig Zsiga Tamás ezredes, megbízott VK személyzeti csoportfőnök vetített képes előadását a katonai életpálya és a hozzá kapcsolódó illetményrendszer törvényjavaslat- előterjesztés lényegéről. A résztvevők ott szembesültek azzal, hogy ez a kérdéskör már konkrét törvényhozási fázisban van. Számunkra igen értékes információ volt, hogy egy átfogó, valamennyi katonai életpályára, vertikális, valamint horizontális életútra kiterjedő alapdo-

kumentumot tett le a VK Személyügyi Csoportfőnöksége a törvényalkotók asztalára. Az előadásból megértettük, hogy a törvényjavaslatot benyújtó Honvédelmi Minisztérium fontos elemnek tartja a meglévő juttatások megőrzését, s azoknak a bázisán történő továbbfejlesztését a szerződéses katonák jövedelmi viszonyainak jelentős növelésével, továbbá az altiszti és tiszti kar jövedelmi viszonyainak is határozott differenciálását úgy, hogy az altisztek fizetése is jelentősebben fog emelkedni. Jó volt hallani, hogy ez a bérezési rendszer már 2015. július elsejével beléphet a katonáink életébe. Az előadás során szembesültünk azzal is, hogy még további általános és arányos bérnövekedés követi az ez évi bérfelajánlást, egészen 2019-ig, valamint azt is, hogy a minőségi vizsgákat követően – valamennyi rendfokozati kategóriában – lehetőség lesz még négyévente ún. horizontális jövedelememelésre is. Szimpatikus volt számunkra az is, hogy a törvényjavaslat konkretizálja az alapilletmény, a honvédségi szolgálati díj, az illetménypótlék és a teljesítményarányos juttatás konkrét tartalmát is.

VÁMOSI JÁNOS

Megállapodtak az illetményen kívüli juttatásokról

A honvédségi dolgozók cafeteria-juttatásairól írt alá megállapodást Hende Csaba honvédelmi miniszter a honvédelmi érdekképviselői szervezetek elnökeivel.

A megállapodás az illetményen kívüli juttatások tekintetében többek között kiterjed a munkába járási költségek 50 százalékos kompenzálására, illetve az Erzsébet-utalványok rendszerére. Az iskolaköteles gyermeket nevelő honvédségi dolgozók továbbra is jogosultak tanévindítási hozzájárulásra (24 500 forint) és nevelési támogatásra (23 190 forint), valamint havi 1000 forint összegű bankszámla-hozzájárulásra. A hivatásos, szerződéses katonák és közalkalmazottak önkéntes nyugdíjpénztári és önkéntes egészségpénztári munkáltatói hozzájárulásban részesülnek 2015-ben is. A tárca évi egy alkalom-

mal a közalkalmazottak részére 70 000 forint összegben ruházati költségtérítést biztosít, és megállapodtak a katonai ruházati illetmények éves összegéről is.

Az aláírás után Hende Csaba elmondta: a honvédelmi tárca rendkívül fontosnak tartja a katonák és a honvédségi dolgozók életkörülményeinek javítását.

Az Országgyűlés április közepén döntött a katonák illetményének emeléséről, amelynek eredményeként idén augusztustól átlagosan 30 százalékkal nő a katonák illetménye, amely ezt követően – 2019-ig – évente újabb 5-5 százalékkal emelkedik.

HONVEDELEM.HU

FOTÓ: KRASZNAI-NEHREBECZKY MÁRIA

Kisvonattal Szűnyogvárig

A Marcali Bajtársi Egyesület Dalárdája hagyományosan Mesztegnyőn köszöntötte május 1-jét. A szervezők színes, változatos programokat állítottak össze és várták a helyieket, valamint az ide látogató vendégeket. A "Mesztegnyői Erdei Vasút Napja – MAJÁLIS " hivatalos programja újra 10.30-kor kezdődött az ünnepi köszöntőkkel. Először Kövesdiné Panyi Antónia alpolgármester, főszervező, majd, Zilahy-Szabó Bence, a SEFAG Zrt. vasútüzem vezetője, később Nagy László Péter

polgármester köszöntötte a jelenlévőket. Ezután Szabó József MÁV főtanácsos következett, majd Galambos Ferenc, mesztegnyői plébános megáldotta a jelenlévőket és a kisvasút szerelvényeit. A kulturális program során a Bajtársi Dalárda egy vidám katonadalcsokrot adott elő, citera- és har-

monika kísérettel. A mesztegnyői temetőben megemlékezés volt a II. világháború utáni években hősi halált halt 16 tűzszerész katonáról. A 2008-ban felállított emléktáblánál – a Himnusz elénekzése után – Nagy László Péter polgármester és Csurgó Attila ezredes, az MH 1. Honvéd Tűzszerész és Hadihajós Ezred parancsnoka emlékezett az esetekre és idézte fel az akkori eseményeket. A helyi plébános által vezetett közös imádságot követően koszorút helyezett el a település polgármestere, a tűzszerészezred parancsnoka, a helyi polgárőr egyesület, a Honi Hagyományörző Egyesület képviselője, a Marcali Bajtársi Egyesület elnöke és a mesztegnyői lakosok. A megemlékezést a Szózat elénekzése zárta. Közben az erdei kisvasút állomásán folytatódott a kulturális program. A Marcali Három Tenor slágerei után, a Balaton M&K fúvószenekar hangulatos zeneszámai, majd a Marcali Marcato ütőegyüttes lendületes produkciója következett. Ezután a helyi, honi hagyományörzők szórakoztatták a közönséget, majd "BULIS TAVASZKÖSZÖNTÉS" – Ősz Gabriella zenés, szórakoztató összeállítása következett. A majálison egész napos programokra várták az érdeklődőket. Túravezetést, madármegfi-

gyelést, kirándulást, játékos, családi sportvetélkedőt, főzőversenyt, íjászbemutatót tartottak, de óránként indult a mesztegnyői állomásról a kisvonat Szunyogvárig és vissza. Egész napos büfészolgáltatással és nagyon finom, a helyiek által összeállított ebéddel várták az ide látogatókat. Szerencsére az idő is kitartott, kicsik és nagyok is megtalálták az érdeklődésüknek megfelelő programot!

KÖRÖSI ANDRÁS

Megszűnt a hadifogság

Hetven éve, hogy az Ideiglenes Nemzeti Kormány, 1945. március 4-én első hadosztályként, a debreceni honvédkerület területén megalakította a 6. honvéd gyaloghadosztályt. Délelőtt a Szövetséges Ellenőrző Bizottság megbízottja a Pavilon (ma Bocskai) laktanya hadifoglyait ünnepi gyűlésen adta át a honvédelmi miniszter megbízottjának. Székely László ezredes, a hadosztály parancsnoka bejelentette: „A Vörös Hadsereg főparancsnoksága, a hadifo-

golytábor a mai napon átadta a magyar kormánynak. A kormány megbízásából, mint a 6. honvédhadosztály parancsnoka, a laktanyát ezennel átveszem. A mai nappal bajtársaim hadifogsága megszűnt.” Ezt követően örömriválás nyomta el a parancsnok szavait, majd nyolcezer ember énekelte el a Himnusz! Majoros László ny. ezredes, a Magyar Ellenállók és Antifasiszták Szövetsége megyei elnökének méltató szavai után koszorút helyeztünk el a laktanya falán

lévő emléktáblán. Majoros ezredes bajtárssal koszorút helyezett el Czibere ny. alezredes bajtárs, a 6. gyaloghadosztály volt katonája. A Bocskai István Bajtársi Egyesület részéről koszorút helyezett el: Szarka János ny. ezredes, elnök és Kiss Csaba ny. százados, titkár.

A megemlékezés a Magyar Takarodó magasztos dallamával ért véget.

SZARKA JÁNOS NY. EZREDES
ELNÖK

Néhány gondolat a Szövetség új Alapszabályáról

Nem könnyű feladat elé állított a Bajtársi Hírlével szerkesztőbizottsága, amikor e cikk írására felkért. A Szövetség új Alapszabálya sok gondolkodás és sok munka eredménye. Az elnökség által a felülvizsgálatra kijelölt munkabizottság előtt két lehetőség állt: a lehető legkevesebb módosítással megfelelni a jogszabályi előírásoknak vagy szerkezetében és tartalmában is korszerűsíteni a szöveget, miközben első helyen természetesen az új jogszabályoknak való megfelelés maradt. A munkabizottság – Ipacs József ügyvezető elnök vezetésével – az utóbbi megoldás mellett döntött, szerintem helyesen. Ugyanis a 2008. évi Alapszabályzat jelentős részben a korábbiakra épült és már megérett a szerkezeti megújulásra is.

Előljáróban szeretném leszögezni, hogy bár a címe is megváltozott – Alapszabályzatból Alapszabály lett – a Szövetség új „Alkotmánya” nem változtatta meg a 25 évvel ezelőtt lefektetett elvi alapokat és célkitűzéseket! A változások sorában, az egyszerűség kedvéért először a szerkezeti elemeket tekintsük át. Korábban voltak cím nélküli fejezetek, több fejezet is foglalkozott egy témával stb. Az új szerkezet – alapjaiban megtartva a bevált sorrendet – áttekinthetőbb lett, helyükre kerültek a dolgok (pl. a korábban egy paragrafuson belül tárgyalt szavazás és határozatképesség minden testületnél megjelenik az adott szervezeti elem működésére vonatkozóan). Az átszerkesztés természetes következményeként a korábbi beszűrások miatti „kényszerzsámozás” (pl.: 10.§ és 11.§ között a 10/A§) is megszűnt. A tartalmi változások áttekintése kicsit bonyolultabb feladat. Adott volt az egyesülési jogról; a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. törvény, illetve a 11/2012. (II.29.) KIM-rendelet 41. melléklete, mely meghatározza az egyesületek alapszabályának adattartalmát. Ugyanakkor a 2014. április 30-ai küldöttgyűlés időpontjában már hatályba lépett a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény, így annak is mindenben meg kellett felelni. Ennek megfelelően az I. fejezetben pontosításra kerültek az alapadatok (működési terület, pecsét, illetve a megfelelő törvényi hivatkozások). Ide került át (a korábbi ASZ végéről) az együttműködés lehetőségének kimondása is. A II. fejezetben összevonásra kerültek a tagokra vonatkozó – korábban két fejezet-

ben tárgyalt – szabályok. Mivel a törvény meghatározta a civil szervezet fogalmát (civil szervezet: a civil társaság, a Magyarországon nyilvántartásba vett egyesület – a párt kivételével –, valamint az alapítvány), módosítani kellett, és az alapítványok – mint tagsággal nem rendelkező szervezetek – kikerültek a Szövetség alapszervezetei közül. Néhány pontosítás történt a tagsági viszony keletkezése és megszűnése tekintetében (nincs választmányi döntés, pártoló tag vállalása írásban, a küldöttgyűlés kizáró határozata ellen fellebbezésnek helye nincs). A tiszteletbeli tagok közül kikerült a természetes személy, mert szövetség esetében a civil törvény ezt tiltja.

A III. fejezet a Szövetség szervezeti felépítéséről szól. Lényegi változás a választmány megszűnése, hiszen évente kötelezően van küldöttgyűlés. Meghatározásra került a küldöttgyűlés összetétele és a szavazati jog: a küldöttgyűlést a tagszervezetek taggyűlésén megválasztott küldöttei (tagszervezetenként egy fő) és az elnökség alkotja. Szavazati joggal rendelkeznek: az alap tagszervezetek küldöttei és az elnökség, tanácskozási joggal vesznek részt: a pártoló és tiszteletbeli tagszervezetek küldöttei. Tanácskozási jogú résztvevői a küldöttgyűlésnek a Felügyelő Bizottság, az ügyvivők, a Tanácsadó Testület képviselői és a meghívottak.

Megváltozott az elnökség összetétele, és jelentősen pontosodtak a feladatai, megjelent az „operatív elnökség” – az elnökség küldöttgyűlés által közvetlenül megválasztott része, amely két „teljes” elnökségi ülés között gyakorolja a jogokat. Meghatározásra kerültek a vezető szervekbe választhatóság követelményei: a Szövetség vezető szerveibe választható a Szövetség valamely alap tagszervezetének nagykorú, büntetlen előéletű, magyar állampolgár tagja, aki megfelel a Ptk. vezető tisztségviselővel szembeni követelményekre és kizáró okokra vonatkozó rendelkezéseinek, és a Szövetség célkitűzéseinek és alapszabályának elfogadásán túl vállalja az azok képviselésével járó tevékenységet is.

Új önálló paragrafusba kerültek az elnökség munkáját segítő ügyvivők, jogi képviselő, munkavállaló, tiszteletbeli elnök. A régiók mellett megjelentek a tagszövetségekre vonatkozó szabályok is, megmaradt az elvi lehetősége a tagozatok,

bizottságok létrehozásának. A Tanácsadó Testületnek csak a vezetői kerülnek a küldöttgyűlés által megválasztásra. Az Ellenőrző Bizottság helyett Felügyelő Bizottság lett és jelentősen pontosodtak a feladatai.

A Szövetség gazdálkodása önálló IV. fejezetet és címet kapott.

Az V. fejezet tartalmazza az egyéb rendelkezéseket. Ide kerültek a Szövetség megszűnésével kapcsolatos szabályok és a záró rendelkezések.

A tervezet véglegesítéséhez jelentősen hozzájárult, hogy a tavaly áprilisi küldöttgyűlésre történő megválasztás időszakájában több észrevételt kapott a munkabizottság a kiküldött tervezetre vonatkozóan, illetve két bajtársunknak köszönhetően megismerhettük az alapszabály-tervezetüket korábban elutasító bírói végzést, így még további lehetőség volt a normaszöveg pontosítására.

A 2014. április 30-ai küldöttgyűlés egyhangú szavazással elfogadta a beterjesztett, módosításokat és az egységes szerkezetbe foglalt Alapszabályt. A Fővárosi Törvényszék 2014. augusztus 12-én kelt végzése az alapszabályt négy pontban pontosítani rendelte: felvenni a vezető tisztségviselő nevét, lakcímét; az FB tagjainak nevét, lakcímét; a tag kizárásánál biztosítani a védekezés lehetőségét; továbbá az elnökségnél is szabályozni a határozatképességet. A végzésnek megfelelően módosított Alapszabályt a Szövetség rendkívüli küldöttgyűlése 2014. november 19-én elfogadta. A Fővárosi Törvényszék az ismételtan beterjesztett alapszabályt a 2015. március hó 9. napján kiadott 13.Pk.62.072/1990/32. számú végzésével, 2014. november 19-ei hatállyal (a 2014. április 30-ai módosításokra kiterjedően is) jóváhagyta. Az új Alapszabály hatálybalépésével egyidejűleg a 2008. május 06-án elfogadott – a maga idejében nagyon korszerűnek számító – korábbi alapszabály hatályát veszítette.

Összességében úgy gondolom, hogy felépítésében logikusabb, szövegezésében az új jogszabályokhoz való igazításon túlmenően pontosabb lett a Szövetség új Alapszabálya. Ránk „csak” az maradt, hogy ennek szellemében cselekedjünk.

MAGÓCSI ZOLTÁN NY. EZREDES
A MUNKABIZOTTSÁG TAGJA

Pápán járt a Balassi

A Balassi Bálint Bajtársi Egyesület tagjai a minap Pápára látogattak, hogy megismerkedjenek a dunántúli település emlékeivel, kiváltképp a katonai hagyományokkal. Fogadták őket a pápai bázisrepülőtéren, ahol tájékoztatást kaptak az alakulat múltjáról és jelenéről, megtekintették a repülőtéri múzeumot, jártak az egyik hangárban, s láttak egy leszálló C-17-es repülőgépet is. Ezután a pápai belvárossal ismerkedtek, ahol Kerecsényi Zoltán önkormányzati képviselő a város gazdag történelmét mesélte el számukra, városnéző séta keretében kalauzolván őket. Megtekintették a megújult Fő teret, kívülről az ugyancsak megszüpült, hamarosan kapuit nyitó Esterházy-kastélyt, jártak a Nagytemplomban, amely Maulbertsch freskoival különösen lenyűgözte a tagokat. Ezen a helyszínen az egyesület dalcsoportja elénekelt az Ave Mariát. Végül a kastély előtti Petőfi-szobornál Kerecsényi Zoltán Petőfi pápai kötődését taglaló szavait követően rövid főhajtatással koszorút helyeztek el az egykori baka-diák tiszteletére. Mint azt az egyesület elnökétől, Szekeres István ny. dandártábornoktól megtudtuk, egyesületük gyakran ismerkedik az országgal, nagy figyelmet fordítanak a történelmi és a honvédelemhez fűződő évfordulókra, híres személyekre, de a közel-múlt történéseire vagy a honvédséggel kapcsolatos aktuális kérdésekre is.

- TUDÓSÍTÓNKTÓL -

Szociális munka, tervszerűség, kezdeményezés

A szociális tevékenység, szociális helyzet az érdekvédelmi munkával szorosan összefüggő kérdések, mégis más szemüveggel kell nézni őket, hiszen ez esetben azokra a tényeken alapuló élethelyzetekre kell gondolnunk, melyek a napi megélhetés, az élet-körülmények és a nem várt események során merülnek fel. Különösen azok esetében fontos kérdések, akik már nem vagy még nem képesek a körülmények változtatására, az egyéni megoldások keresésére, így értelemszerűen a legidősebb és legfiatalabb korosztály számára.

A BEOSZ 1992-ben egyik kezdeményezője és alapítója volt az akkori érdekegyeztető fórumnak, és ez meghatározója jelenlegi helyzetének is. A HM-mel kötött hosszú távú megállapodása biztosítja az érdekvédelmi feladatok körében való szerepvállalását, a javaslattevési és véleményezési jogát, részvételét az érdekegyeztetési fórumain (HÉF, IT, TVB, Szociálpolitikai Közalapítvány kuratóriuma). Ezeken a fórumokon a Szövetség igyekszik a legjobb szakemberek munkáját és tudását igénybe venni, ami azért fontos, mert a szakmaiság segíti a hatékonyságot. Szorosan ide tartozik és igen fontos lehetőség a jogi szabályozás véleményezésének, illetve a javaslattevésnek a lehetősége, melyet érezhetően használ is a Szövetség. A munkakapcsolatok mellett elmondható, hogy igen jók a személyes kapcsolatok és a felmerülő ügyekben természetes a segítségnyújtás. A régiók éves beszámolóiból kitűnik, hogy szinte minden régióban jó a kapcsolat a tagegyesületek és az érdekvédelmi irodák munkatársai között, különösen a kegyeleti tevékenység és a látogatások során. A tagszervezetek több mint 60%-a rendelkezik egyedi megállapodással, ami megalapozza a közös munkát. Mi az, ami miatt a kérdéssel mégis időről időre foglalkozni kell? Véleményem szerint a felkészülés, a tervszerűség és a kezdeményezés szükségessége.

A szociális és érdekvédelmi tevékenység egyik fontos eleme az adatgyűjtés, az ismeretek megszerzése és feldolgozása, hogy olyan személyek irányában is történhessenek célirányos lépések, akik akár a távoltság miatt, akár más okból, de távol maradnak a közösségektől. Csak néhány a lehetőségek közül, az egyre idősebb korúak, a rokkant vagy teljes árvák, a csak özvegyi nyugdíjból élők esetében, de felvetődhet a nyugdíjazás különböző időszakaiban érintettek kérdése. Tudomásom szerint a nyugállományúak körében szociológiai felmérés a 2000-es évek második felében

készült egy reprezentatív kör megkérdezésével. Tudom, hogy az érdekvédelmi irodák évente több száz kérdőívet küldenek ki és ezek feldolgozása – amennyiben visszaérkezik – már adhat támpontot munkájukhoz. Helyzetértékelésre ad lehetőséget az éves és egyedi statisztikák készítése is. Mivel korábban ezek összeállításában, vagy kigondolásában magam is részt vettem, mondhatom, hogy számos olyan kérdés boncolgatására adott alkalmat, amelyek később jogszabályi előkészítéshez vagy más munkafolyamathoz igen jól használhatóak voltak.

Fontosnak tartom a tájékoztatást. Az érintettek több irányból is kaphatnak információt, és ebben természetesen a szakmai szervezetnek elsődleges szerepük van, hiszen a tényleges és végleges megoldások lehetőségét a szabályok biztosítják. Viszont tudnunk kell, hogy a közösségek (nyugállományú-szervezetek és a lakókörnyezet) szerepe egyre jobban növekszik. Kedvenc történetem, hogy mikor kezdő voltam a nyugdíj-megállapítás területén, az akkori osztályvezető arra tanított, hogy majd meglátom, hogy egy-egy nagyobb ünnep után mindig megelégnék az érdeklődő levélforgalom. Ennek igen egyszerű oka volt, amikor összefűzött a család, a beszélgetések során gyakran vetődött fel olyan történet, melyet másvalaki is magára vett és azonnal kérte az általa jogosnak vélt (mástól hallott) ellátást. Ma sincs ez másképp, csak érezhetően kibővültek a források. Az időskorúak irányában az biztos, hogy ma is a leghatékonyabb az írott anyag és a „telefonos” segítség. Az írott anyagok sorában nagyon fontos és hasznos szerepet tölt be a Bajtársi Hírlevél. Sajnos azt is tudjuk, hogy az írott anyag eljuttatása éppen a „láthatatlanok”-hoz a legnehezebb. Jómagam élve a ma eszköztárával interneten végeztem némi tájékozódást az MH HKNYP, a Szociálpolitikai Közalapítvány és a BEOSZ honlapján. Sajnos azt kell, hogy mondjam, hogy bőven van mit javítani a helyzeten. A HKNYP oldalán a „kegyeleti” rész üres, az egyéb információk is – az egyébként nagyon jó – „Obsitos” kiadvány közzétételéből kereshetők, azonban nem túl szembetűnő helyen. A Közalapítvány lapján bőven volt információ a segélyezésről, de az meglepett, hogy pl. a BEOSZ a támogatók között nem is szerepel. A BEOSZ honlapja – mentségünkre legyen mondva – most lett átalakítva és a honlap kezelője nyitott az új gondolatok kivitelezésére, így tehát rajtunk múlik, hogyan tudjuk a tájékoztatást bővíteni.

A szociális munka területén a BEOSZ-nak

nem csak abban látom a szerepét, hogy a tagszervezeteket mozgósítsa, hanem hogy a HÉF tagjaként a szociális felmérések kezdeményezője, az adatok értékelésével akár célirányos feladatok vállalója legyen. Ehhez szükségesnek tartom a szakmai szervezetekkel (különösen a MH HKNYP) meglévő és korábban jól működő munkakapcsolatok napi szinten történő fejlesztését, amely bizonyára elősegítené az utóbbi időben egyre gyakrabban felvetődő adatkezelési kérdések problémájának megoldását is. Fontosnak tartanám, a különböző fórumok résztvevőivel rendszeres találkozó megszervezését, legyen ez akár baráti beszélgetési forma, mert ezzel elkerülhetővé válnának a párhuzamosságok és mindenképpen növelné a hatékonyabb fellépés lehetőségét.

Végezetül egy gondolat, mind a tárca, mind saját magunk irányába. A holtak tisztelete, a katonák hősként emlékeztetése – emlékhelyeinek – ápolása, az évről évre megadott kegyelet tiszteletre méltó munkája nem pótolja az élőkkel való törődést. A Szövetségnek nagyon fontos megmutatni mind az aktív állománynak mind pedig a társadalmi környezet számára, hogy van egy olyan szervezet, amely felvállalja és készen áll arra, hogy a gondoskodásnak ezt a formáját is végezze. A ma fiataljai számára a katonai élet, a katonahagyományok legjobb átadói azok lehetnek, akik átértékelték, megélték a katonai élmények jó és rossz ízét egyaránt. Az élmények átadásában ma az a korosztály van soron, akinek egy szigorú rendben az állandó készenlét súlyával majd a feleslegessé válás érzésével és az új utak keresésével kellett szembenéznie. Ahhoz, hogy ezek a volt katonák ne keserű csalódásaikkal burkolózzanak, hanem jó szívvel beszéljenek – meséljenek – pályájukról, az is kell, hogy igenis lássák, és főleg érezzék a gondoskodást és figyelmet.

SZTANÓ ZSUZSANNA

Bajtársi találkozó Nagykanizsán

Verőfényes napsütés fogadta a bajtársi találkozóra az ország minden tájáról érkező résztvevőket Nagykanizsán. A város díszbe öltözött. Az utcákon, a főtéren, az Erzsébet téren nagy volt a nyüzsgés-forgás. Nem lehetett rajta csodálkozni, hiszen a városban folytak a városnap rendezvények. Várva várt nap volt ez, ugyanis a Dózsa-Thury lakatnyában az egykor ott dolgozott munkatársak és szolgált bajtársak tartották az alakulatuk megszűnése óta az ötödik találkozójukat a Honvéd Kaszinóban. A nap jelentőségét tovább növelte, hogy az alakulat hatvanöt évvel ezelőtt, 1950-ben alakult meg. Ez alkalmat adott a résztvevőknek az ünnepélyes emlékezésre.

A Himnusz hangjai elhangzása után Tarr Ernő ny. ezredes, a Nagykanizsai Honvéd Egyesület elnöke üdvözölte a résztvevőket és nyitotta meg a rendezvényt. Megemlékezett az elhunytakról. A résztvevők néma felállással adóztak emlékükhöz. Megtisztelte a találkozót Cseresnyés Péter, a város országgyűlési képviselője és Dénes Sándor, Nagykanizsa polgármestere. Mind a ketten kedves és meleg szavakkal emlékeztek a múltra, méltatták a honvédség, a katonák szerepét a város életében. Sajnálják, hogy erről már csak múlt időben beszélhetünk az alakulat megszűnése miatt. A város odafigyel az itt élő nyugdíjas katonaközösségre, és jó erőt, egészséget kívántak a nyugdíjasok tartalmas eltöltéséhez.

Részt vett a találkozón Havril András ny. vezérezredes, a Magyar Honvédség volt parancsnoka, illetve az alakulat egykori parancsnoka. Múltidéző beszédében hangsúlyozta, a nagykanizsai évek meghatározóak voltak az életében, amit a katonai pályán elért, azt legnagyobb részét az itt szerzett tapasztalatoknak köszönheti. Ezért szeretettel gondol vissza az itt eltöltött időkre.

Köszönetét fejezte ki azoknak akik munkáját ebben az időben segítették. Békés, nyugodt, tartalmas örömteli, hosszú éveket kívánt a résztvevőknek.

Az elhangzott beszédek után a színpadé lett a főszerep. A közönséget a Honvéd Kaszinó énekkara Kárász Timea szóló-énekessel, Halmos Ildikó művészeti vezető vezényletével katonadalokkal és magyar népdalokkal szórakoztatta. Verset mondott Göcze Istvánné és Görcsi Frigyesné.

A műsor után folytatódott az ünnepélyes múltidézés. Bajzáth László ny. alezredes és Tallai Péter ny. alezredes által az alakulat életéből összeállított diafilm vetítésével felidéztek az elmúlt hatvanöt évet, mely tet-

szett a résztvevőknek, hisz legtöbben szereplői voltak az akkori eseményeknek.

A képeken bemutatott eseményeket, történeket Kelemen József ny. altábornagy, az alakulat egykori századparancsnoka, jelenleg a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége elnöke saját élményeinek elmondásával gazdagította.

Az ünnepélyes visszaemlékezés Poprádi Zoltán ny. ezredes, az alakulat volt parancsnokának összegzésével zárult. Megköszönte a résztvevőknek, hogy elfogadták a meghívásunkat, úgy gondolja, érdemes volt eljönni, mindenki jól érezte magát a bajtársak, munkatársak körében. További jó erőt, egészséget kívánt mindenkinek.

Ebéd után a találkozó programja kötetlen baráti, bajtársi beszélgetéssel folytatódott. A résztvevők megtekinthették a szomszéd teremben Tóth István főtörzsmester honvédségi relikviákból összeállított magángyűjteményét.

A rendezvény a késő délutáni órákban ért véget, lehetőséget adva a városnapi rendezvények hátralévő programjainak megtekintésére.

TARR ERNŐ NY. EZREDES
A SZERVEZŐBIZOTTSÁG ELNÖKE

A Balassi Bálint Bajtársi Egyesület a 2015. évben is folytatja a Honvédkórházzal a 2010. évben megkezdett egészségmegőrző és egészségügyi tájékoztató programját. Ennek részeként 2015 márciusában az egyesü-

let és a Bem József Bajtársi Egyesület számos tagja nagy érdeklődéssel hallgatta dr. Helfferich Frigyes orvos ezredes, a kórház fül-or-gége és fej-nyaksebészeti osztályvezető főorvosának az „Ön jól hall, de rosszul

ért?” cím alatt tartott előadását. A fórum során a résztvevők alapos áttekintést kaptak az emberi kor előrehaladtával járó halláskárosodás térszeru okairól, annak kezelési módjairól és az azzal összefüggő számos külső és belső szervi tényezőről.

A jelenlévők igen hasznos információk birtokába jutottak a gégeészet aktuális problematikája kezelési lehetőségeiről is. Számukra az újdonság erejével hatott az az információ, hogy a mai orvostudomány már eljutott arra a szintre, hogy – igaz nem kis anyagi áldozatért – tudnak ún. műfül beépítéseket, csigakiesés-pótlásokat is végezni, leginkább a fiatal, halláskárosodással született honfitársainknál, a teljes minőségű életük érdekében. A nagy figyelemmel kísért előadás után a főorvos még a téma iránt érdeklődők számos, személyes kérdésére is válaszolt.

Összefogás a Föld napján

Szentendrén a Föld napján hagyományosan megmozdul az egész város. Összefognak az egy körzetben lakók és közös erővel rendbe tesznek egy adott közösségi teret. Idén a Kossuth Lajos Nyugdíjas Klub és az MH Altiszti Akadémia aktivistái, Boda Anikó önkormányzati képviselő közreműködésével, április 27-én a Dózsa György úton és környékén takarítást, gyomtalanítást, tereprendezést végeztek.

HORVÁTH JENŐNÉ
ELNÖK

Erősítvén a béke iránti vágyat...

A jeles nap alkalmából a Magyar Honvédség helyi képviselői a Szentlélek Katonatemetőben, az Orosz Katonatemetőben, a Városház téren található második világháborús emlékműnél, illetve a pákozdi Katonai Emlékparkban is koszorút helyeztek el.

A Városház téren dr. Cser-Palkovics András polgármester mellett Huszár János vezérőrnagy, az MH Összhaderőnemi Parancsnokság törzsfőnöke, és Szabó András ezredes, az MH ÖHP parancsnoki iroda vezetője is koszorúval adózott a második világ-

égest kontinensünkön lezáró nap és a hetvenedik évforduló emléke előtt.

A Katonai Emlékparkban dr. Görög István, ügyvezető rövid megnyitójában úgy fogalmazott: ezzel a gesztussal is „erősödik a béke iránti vágy.” A pákozdi koszorúzást követően Mordényi Endre nyugállományú százados tartott előadást az érdeklődőknek a világháború utáni, a katonák számára sem könnyű időszakról.

A megemlékezéseken közreműködött az MH Székesfehérvári Helyőrségi Zenekar.

KÁLMÁNYI GÁBOR

FOTÓK: A SZERZŐ FELVÉTELEI

A BEOSZ új honlapja

Aki 2014 nyara előtt és után is legalább egy alkalommal felkereste a www.beosz.hu címen szereplő oldalt, biztosan észrevette, hogy két teljesen különböző weblapot lát. A 2007 januárjától működtetett korábbi honlap szerkesztője, programozója, adminisztrátora, ugyanis nem tudta tovább vállalni a feladatokat. Ideiglenesen ugyan sikerült tovább működtetni az oldalt, de az egyedi programozás miatt elkerülhetetlen volt a váltás. 2014. nyár elején megkezdődött egy új honlap tervezése, majd feltöltése a meglévő cikkekkel, képanyaggal. Nyár közepén az új honlap használata megkezdődött, működése azóta folyamatos.

Az új tárhely megfelelő kapacitással rendelkezik, hosszú távon, a korábbinál lényegesen olcsóbban biztosítja a működést. Az új oldal áttekinthető, használata egyszerű, az adminisztrátori feladatok sem igényelnek túlzott programozói ismereteket.

A honlap látogatottsága, bár nem kielégítő – nem vethető össze egy bulvár-oldallal, szerencsére nem is az – de havi átlagban 4-5 000 személytől 16-18 000 közötti megkeresés történik. A honlap aktív oldalainak száma 2015. április végén: 125, emellett 94 képgalériában 1148 fényképet tartalmaz, ez folyamatosan emelkedik.

A honlap bal oldalán a logó alatt a menüszerkezet található: Menü, Képgaléria, Facebook kapcsolat, Elérhetőség, Kedvenc linkek. A Menü részei: Kezdőlap, Bemutató, Dokumentumok, Beszámolók, Kapcsolatok, Tisztségviselők, Faliújság, Vitafórum, Bajtársi Hírlevél.

A Kezdőlap az üdvözlésen túl a legfrissebb híreket tartalmazza röviden vagy utalás formájában, esetleg a teljes terjedelmű cikkekre mutató linkkel együtt. A cikk a szö-

veges leíráson, a kapcsolódó linkeken túl tartalmazza a kapcsolatot – ha van – a Képgalériához.

A különböző menüpontok összesen 19 almenüre tagozódnak. Van köztük rövid és részletes bemutatkozás, angol nyelvű ismertető, térkép a Szövetség országos elhelyezkedéséről stb., a részletes ismertetéstől eltekintenek, akit érdekel, próbálja ki.

Kicsit várni kellett rá, de néhány egyesület elkezdte használni a „Faliújság” rovatot, amit kifejezetten az egyes taggyűlésekről szóló, esetleg közérdeklődésre számot tartó rövid hírek-érdekességek „saját kezű” közzétételére szántunk. Itt kiemelném a rövid jelzőt, hiszen a Faliújság jellege ezt kívánja. A „klasszikus” megoldás, hogy az egyesület a létező honlapján (vagy a városi médiában) közzéteszi az érdeklődésre számot tartó hírt a hozzá tartozó fényképekkel, és erről a Faliújság rovatban közlése egy rövid ismertetőt, linket stb. Természetesen a figyelemfelkeltés működik úgy is, ha a cikk csak itt jelenik meg.

Még sok kihasználatlan lehetőség van a „Vitafórum” rovatban az Elnökséget vagy az egyesületek tagságát érintő, foglalkoztató témák megvitatására. Ez úgy működik, hogy a vitaindító témát, az ún. topic-ot valakinek a kezdeményezésére az adminisztrátor viszi fel, és ehhez lehet hozzászólni. Jelenleg két topik (már terjed a topik magyar megfelelője) található a fórumban, a „Javaslatok a honlaphoz” az indulás óta működik. A „25 éves a BEOSZ. Neked mit jelent?” topik 2015. március 05-én került fel, Esküdt Lajos ny. ezds., alelnök február 27-én írt cikke váltotta ki (az önkényes topiknyitását ezúton is elnézést kér az admin).

Jó gyakorlatnak bizonyult, hogy a Bajtársi Hírlevélbe szánt cikkek egy (kis) része – néha, az aktualitás miatt még a Hírlevél megjelenése előtt – rövidített formában köz-

zétételre kerül a honlapon, ezáltal a hírek hamarabb, aktualitásukat nem veszítve jutnak el az érintettekhez. Továbbra is megmarad a Hírlevél rövid tartalmi összefoglalása a megjelenéskor a „Bajtársi Hírlevél beharangozó” rovatban, majd (általában a következő szám megjelenésekor) teljes terjedelmű közzététele a Honlapon, biztosítva ezzel a Szövetség újságának akár évekre visszamenőleges áttekintését. 2015. április végén az 1997 áprilisában megjelent első számtól kezdve a Hírlevél 62 száma található meg az „Archív Bajtársi Hírlevelek” rovatban.

A Képgalériában a képek éves bontásban, eseményhez, cikkekhez kötötten jelennek meg, esetenként maga a galéria tartalmazza az eseményt megörökítő szöveges leírást is. A képek nézhetőek az egérmutató mozgatásával kis méretben vagy nagyítva egyenként, illetve diavetítés formájában (ez utóbbi esetben a vetítés időtartama is beállítható).

A honlap Facebook kapcsolata egyetlen kattintással elérhetővé teszi a Szövetség hivatalos Facebook oldalát, ami 2014. február 16-ától működik (<https://www.facebook.com/beosz>). Sok anyag jelenik meg a honlappal való megosztás eredményeként (a honlapon lévő cikkekben ez a lehetőség egy kattintással elérhető, személy szerint ezt a megoldást részesítem előnyben), sok párhuzamosan, de jelentős számban van olyan hír is – köztük sok kegyeleti értesítő –, ami csak itt jelenik meg. Az oldalhoz egy év alatt 388 személy jelentkezett be ismerősnek és havonta 2-4 000 között van az elérések száma. Természetesen a Facebook oldalon regisztráltak is könnyebben eljutnak a honlapra és néhány olyan szervezethez, melyekkel szorosan együttműködünk.

MAGÓCSI ZOLTÁN NY. EZDS.

A HONLAP ADMINISZTRÁTORA

A múlt és a jelen egybeforr

„E katonáünnep gyökerei évszázadokkal korábbra nyúlnak vissza. Neve, az alkalom, amihez kötődik többször is változott, de lényege megmaradt. Egy olyan nap, amikor a múlt és a jelen egyaránt szerephez jut. Tisztelettel emlékezünk jogelőd alakulatainkra, ugyanakkor a ma katonái is megmutathatják képességeiket” - e szavakkal köszöntötte Takács Attila dandártábornok, az MH 5. Bocskai István Lövészdandár parancsnoka az alakulat katonáit a csapatünnep alkalmából rendezett ünnepi dandársorakozón.

Az alakulat névadóját, Bocskai Istvánt 410 évvel ezelőtt ezen a napon, április 20-án választották fejedelemmé Szerencsen. A dandárparancsnok beszédében hangsúlyozta: a katonai szervezet számos átalakuláson ment át, de az állomány mindig képes volt ezekhez alkalmazkodni, áldozatokat hozni, tanulni, hogy megfeleljen az új kihívásoknak.

A csapatünnep az immár hagyománynak számító fiatal tisztek konferenciájával folytatódott, amelynek célja, hogy az ifjú katonák képet kapjanak arról, milyen új kihívásokkal kell szembesülniük a katonai pályájukon.

A találkozón Takács Attila dandártábornok a Modernkori háborúk címmel tartott előadást, Drót László ezredes, az alakulat parancsnokhelyettese az USA szárazföldi haderőfejlesztésének koncepciójáról, míg Kovács József ezredes, a dandár hődmézővásárhelyi helyőrségparancsnoka Orosz-

ország haderőreformjáról és katonai stratégiájáról beszélt. Deák János, Végh Ferenc és Lőrincz Kálmán nyugállományú vezér ezredesek, a Magyar Honvédség korábbi parancsnokai és vezérkari főnökei, illetve az alakulat korábbi parancsnokai pedig hasznos tanácsokkal látták el a fiatal tiszteket.

A nap folyamán a katonák sportversenyeken – crossfit, tollaslabda, sakk, szkander – mérhették össze erejüket és tudásukat.

FOTÓ: SZALKA MIKLÓS ŐRVEZETŐ

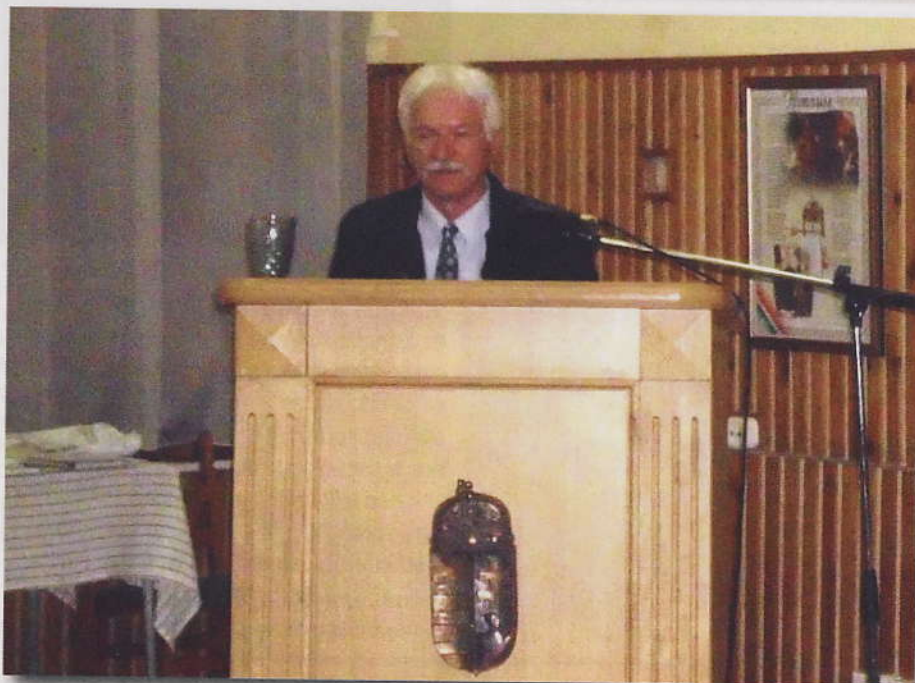
A Fegyveres Erők és Testületek Nyugállományú-klubja Győr 2015 januárjában tartotta éves beszámoló közgyűlését. Ezen a közgyűlésen fogadtuk el idei munkatervünket.

Ez évben is nagy súlyt fektetünk az I. világháborús katonai temetők látogatására, Sopronbámfalván fogunk koszorúzást és megemlékezést tartani. Több előadást tervezünk neves előadókkal. Vendégünk lesz többek között a megyei rendőrfőkapitány.

Négynapos kirándulást szervezünk a Dunakanyarba. Nőtagozatunk folytatja a kultúrára összpontosító tevékenységét, a múzeum-, kiállítás- és tárlatlátogatásokat. Szeptembertől készülünk több rendezvénnyel klubunk megalakulásának 45. évfordulójára. 2015. évi beszámoló közgyűlésünkön vezetőséget is választunk. Már megalakítottuk a jelölő- bizottságunkat, amely szintén szeptember folyamán kezdi meg munkáját.

SZŐKE ISTVÁNNÉ KLUBTITKÁR

Közügyűlés Debrecenben

2015 márciusában tartotta meg a debreceni Bocskai István Bajtársi Egyesület beszámoló közgyűlését az elmúlt évben végzett munkáról. A meghívott vendégek között köszönthették a BEOSZ elnökét, Kelemen József nyugállományú altábornagyot, a házigazda MH 2. Katonai Igazgatási Központ parancsnokhelyettesét, Rácz Károly őrnagyot és Gulyás Szabolcs főhadnagyot, érdekvédelmi részlegvezetőt, továbbá az egyesülettel kapcsolatban álló balmazújvárosi 48-as Népkör vezetőségét. Szarka János elnök megnyitójában kiemelte, hogy

egyesületünknel 15 év után köszönhetünk BEOSZ-elnököt, és ez is jelzi a tagszervezetek tevékenységének fontosságát. A megnyitót követően az egyesület jogásza, Csonkáné dr. Sigér Brigitta javaslatot tett az alapszabály módosítására az új Ptk. és a Civil törvény civil szervezeteket érintő rendelkezéseinek változása alapján.

Rácz Mihály nyugállományú ezredes, alelnök beszámolt az elmúlt évben végzett tevékenységről, a 2014. évi pénzügyi és közhasznúsági helyzetről. A beszámolóból kiderült, sajnos az egyesületünk tagságának több

mint ötven százaléka idős, átlagéletkoruk 70 év feletti. Az elmúlt évben pedig mintegy 40 fő különböző okok miatt kivált az egyesületből.

A felügyelő bizottság elnöke, Hazafi Sándor nyugállományú alezredes beszámolójában megállapította, hogy az egyesület tevékenysége, gazdálkodása megfelel a jogszabályokban foglaltaknak. A betervezett rendezvények megtartásra kerültek, változó aktivitással. A hozzászólók közül Oláh László nyugállományú alezredes egyetértett a beszámolókkal, ugyanakkor felhívta a figyelmet az idős tagjaink irányában történő nagyobb toleranciára, az elnökségi tagok munkastílusának javítására, az egyesületből való kiválások okainak elemzésére. Kovács József nyugállományú alezredes – a korábbi alapítvány elnöke – hozzászólásában elmondta, hogy az ő tevékenységi időszakában sem volt egyszerű a kurtórium működése. Úgy véli, a jelenlegi vezető agilis, jó munkabírási, sok sikert kívánt tevékenységéhez. Kelemen József nyugállományú altábornagy elmondta, félig-meddig hazajött, hiszen aktív korában vezető parancsnoki beosztásokat is betöltött gépesített lövészalakulatnál, később az 1990-es években korábbi BEOSZ-elnökként is megfordult Debrecenben. Hangsúlyozta a más civil szervezetekkel, nyugdíjas-egyesületekkel való együttműködés fontosságát, és tájékoztatta a jelenlévőket a BEOSZ előtt álló legfontosabb feladatokról.

OLÁH LÁSZLÓ NY. ALEZREDES

BEOSZ küldöttgyűlés

"A Haza örök". E – Kossuth Lajostól idézett – jelmondat jegyében tartotta éves Küldöttgyűlését a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége a Nemzeti Közzolgálati Egyetem dísztermében. Kelemen József ny. altábornagy, a BEOSZ elnöke üdvözlő szavait követően, a Szövetség 77 önálló tagegyesületének, valamint három tagszövetségének küldöttei és a meghívott vendégek napirend előtt megemlékeztek a Szövetség alapításának jubileumi, 25. évfordulójáról. Önzetlen munkájukért számos személy és egyesület vehette át a Honvéd Vezérkar, a Magyar Honvédség Összhaderőnemi parancsnokának, csapatainak és intézményeinek, valamint a BEOSZ elnökségének elismeréseit.

A Küldöttgyűlés résztvevői meghallgatták és megvitaták a Szövetség elnökségének 2014. évi beszámolóját, a 2014. évi gaz-

dálkodásról szóló beszámolót, a Felügyelő Bizottság beszámolóját, majd a Tanácsadó Testület és a „Bajtársainkért” Alapítvány Kuratóriumának tájékoztatóját, a 2015. évre szóló munka- és rendezvénytervet, a 2015. évi pénzügyi tervet, továbbá a Számviteli Poli-

tikát. Az írásos előterjesztések és az elhangzottak feletti vitát követően a küldöttek döntöttek a beszámoló és a 2015. évi tervek elfogadásáról. Ezt követően a Küldöttgyűlés elfogadta a Veterán Repülők és Ejtőernyősök Veszprémi Egyesületének tagfelvételi kérelmét.

FORRÁS: WWW.BEOSZ.HU

A Szombathelyi Határőr Nyugdíjasok Egyesülete 2015 februárjában megtartotta éves beszámoló közgyűlését. A rendezvényen 86 fő egyesületi tag jelent meg. A vezetőség meghívta a társszervek – honvéd-, rendőregyesületek – vezetőit, a BEOSZ Nyugat-Dunántúli Régió vezetőjét, a megyei rendőrfőkapitányt, a Nyugdíjasszövetség elnö-

két, a Civil Kerekasztal elnökét, akik jelenlétükkel emelték a rendezvény színvonalát.

Az elnök kritikus beszámolóját követően meghallgatták a 2015. évi programot. Fő célként tűzték ki a társszervekkel való együttműködés erősítését, a tagság aktivitásának növelését, a következő év választási feladatainak előkészítését. 2016 áprilisában

Közgyűlés Szombathelyen

az egyesület 25 éves lesz, meg kell kezdeni a jubileumi ünnepség megszervezésének előkészítését. A közgyűlést követően állófogadásra és baráti beszélgetésre került sor a klubhelyiségben, ahol a tagság jó hangulatban, emlékeket felelevenítve töltött el egy kellemes délutánt a meghívott vendégekkel közösen.

ILÁUSZKI TIBORNÉ NY. HÖR. ÖRGY.
EGYESÜLETI ELNÖK

Kiállítás Debrecenben

Hetven évvel ezelőtt Európában elhallgattak a fegyverek. A legszebb férfikorban, különböző frontokon harcoló katonák, akik közül sokan nem térhettek haza szeretteikhez, továbbá ártatlan polgári lakosok voltak áldozatai minden idők legborzalmasabb történelmi időszakának. A Bocskai István Bajtársi Egyesület által az elmúlt évben megrendezett „Nagy Háború” centenáriumi kiállítás sikerének hatására, aktivistáinak közreműködésével egy újabb kiállítás megrendezésével állított emléket azoknak a hős katonáknak, ártatlan polgári lakosoknak, akik életüket áldozták fel a kegyetlen háborúban. Áprilisban, az MH Hadkiegészítő és Központi Nyilvántartó Parancsnokság 2. Katonai Igazgatási Központban nyílt meg az egyesületünk szervezésében a „Versailles-től Párizsig” című emlékkiállítás. A debreceni központ mindig is kiemelkedő figyelmet fordított a kultúra és a hagyományok ápolására. Ennek megfelelően a Nagysándor József laktanya számos alkalommal adott már otthont a múlt egyes kiemelkedő eseményeit megidéző kiállításnak. Az ünnepélyes megnyitón – Nagy Zoltán mk. alezredes, központparancsnok kíséretében – részt vett Vanyur Tibor ezredes, az MH HKNYP parancsnoka, aki beszédében megköszönte az alkotók és a szervezők munkáját, azt az együttműködést, amely révén létrejöhett a kiállítás.

A megnyitón részt vett továbbá Drót László ezredes, az MH 5. Bocskai István Lövészdandár parancsnokhelyettese, Polyák András alezredes, a Honvédség és Társadalom Baráti Körök debreceni szer-

vezetének elnöke, Rácz Gabriella, Mikepércs alpolgármestere, dr. Pető Zsolt, a Kratochvil Károly Honvéd Szakközépiskola és Kollégium nevelője a diákjaival, Szarka János ny. ezredes, a Bocskai István Bajtársi Egyesület elnöke, valamint számos érdeklődő.

A kiállítás ötletgazdája, Oláh László ny. alezredes, az egyesület hagyományörzéssel megbízott vezetőségi tagja megnyitójában és az Európa Rádióknak adott nyilatkozatában is elmondta:

„Fiataljaink jelentős részének, esetenként szüleiknek is igencsak hiányosak nemzeti, történelmi ismereteik. Kiállításunknak azért adtuk a „Versailles-től Párizsig” címet, mert Magyarország alapvetően a versailles-i (Trianon) békeszerződés következményeként, a fasiszta államszövetség csatlósaként került a második világháborúba. A magyar történelem ezen időszaka közelebb áll hozzánk, mi alakítjuk, nekünk kell a történelmi felelősséget vállalni mindenkori cselekedeteinkért. Természetesen a nemzeti vonatkozásokat nem lehet kiszakítani a nemzetközi körülményekből.”

Az egy héten át tartó kiállítást több iskoláscsoport, a Hajdú-Bihar Megyei Nyugdíjas Szövetség és egyesületünk tagjai, történészek, valamint érdeklődő egyéni látogatók jelentős számban tekintették meg. Elismerő véleményeiket a kiállítás vendégkönyvében rögzítették.

Az emlékkiállítást vándorkiállításaként több helyszínen is bemutatjuk. Legközelebb a Debreceni Művelődési Központ Újkert Közösségi Házában a városi Simonyi-napok keretében. Már eddig is több civil szervezet, bajtársi egyesület jelezte igényét a bemutatására.

OLÁH LÁSZLÓ NY. ALEZREDES

Hagyományörző találkozó Miskolcon

Immár kilencedik alkalommal rendeztük meg Miskolcon a BEOSZ Észak-Alföldi Régió honvéd hagyományörző találkozóját, benne kulturális programokkal, borversennyel.

Az idén erre március 26-án került sor a Mesterek éttermében, két megye öt nyugdíjas-

négyszáz tagú zsűri dolgozott, addig a többiek részére tájékoztató és szórakoztató programok voltak szervezve. Ennek keretében ismertették a 2014-es hadisírfelmérés Borsod megyei tapasztalatait, Juhász atya vezetésével megtekintettük a Mindszenti temp-

tek és bordalok hangzottak el. A zsűri elnöke, Németh László úr – kertészmérnök, Borlovag rendtag – gratulált a termelőknek, majd 8 arany-, 5 ezüst- és 13 bronzhelyezésről adott át oklevelet. Felhívta a figyelmet a szőlőben végzendő tavaszi munkákra

klubjának részvételével. Pár számadat: 51-en voltunk, 15 versenyző 26 borral nevezett.

A megjelenteket Fekete Dénes házigazda köszöntötte, a találkozót Tóth Sándor ny. ezredes úr, régióvezető nyitotta meg. Míg a

lomot, majd megkoszorúztuk a Mindszenti téren lévő I. világháborús emlékművet.

Az egyórás séta után jólesett a finom ebéd. Amíg készültek az oklevelek, addig a kulturális blokkban szavalatok, jelenetek, operet-

és a tavalyinál jobb minőségű termést kívánt a versenyzőknek.

A rendezvény a versenyzők borainak kóstolásával, illetve közös énekléssel zárult.

FEKETE DÉNES

Előadói est

A Kőbányai Írók és Költők Egyesülete előadói estet tartott, melyen a tagok sorában jelentős számban képviseltették magukat a körzetben lakó nyugdíjas katonák, illetve feleségeik.

70 éve történt

Európa felszabadítása

– a normandiai partraszállás –

Nehéz helyzetben van az ember, ha meg akarja határozni a második világháború végének pontos időpontját Európában. Az azonnali kapitulációt május 7-én írták alá a németek, Franciaországban és az angol-szász országokban 8-án ünneplik a háború végét, míg az egykori Szovjetunióban május 9-re tették a győzelem napját.

1945. május 7-én Reimsben a német katonai elit képviselői, köztük Jodl tábornok, aláírták az angol és az amerikai katonai vezetés képviselőivel az azonnali kapitulációt. Sztálin, akinek mindig is fontosak voltak a részletek (ezért ragaszkodott hozzá, hogy a szovjet csapatok foglalják el Berlint, holott erre az amerikaiaknak korábban már lett volna lehetőségük), elfogadhatatlannak tartotta, hogy a legmagasabb rangú szovjet tisztek, így Zsukov, Konyev és Roko-szovszkij nem voltak jelen ennél a kapitulációnál. Ezért elrendelte, hogy május 8-án Zsukov marsall jelenlétében a Hitlerhez legközelebb álló német katonai vezetők, köztük Keitel vezértábornagy, aláírják a feltétel nélküli megadásról szóló okmányt. A berlini Karlshof főiskola épületében a szerződés aláírása 8-án 23 óra 01 perckor történt, ami moszkvai idő szerint, már 9-ére esett.

Természetesen, hogy ez az esemény megtörténhessen, vissza kell mennünk az időben 11 hónapot, hiszen az az esemény, melytől Hitler tábornokai mindig is óvták vezérüket, vagyis a kétfrontos háború 1944. június 6-ára bekövetkezett.

A szövetségesek 1943-tól valamennyi hadszíntéren, Észak-Afrikától Szicílián át,

a csendes-óceáni Guadalcanalig, általános támadásba mentek át. Sorozatban foglalták vissza a németek és a japánok által megszállt területeket, egyre elkerülhetetlenebbé vált a Sztálin által oly régóta követelt második front megnyitása. Ráadásul Olaszországnak a háborúból való kilépése, a jugoszláv és nyugat-európai ellenállási mozgalmak felerősödése tovább sietette annak felismerését, hogy eljött az idő ennek megvalósulására.

1943. november végén Teheránban összeülve, szovjet nyomásra, döntenek a II. front megnyitásáról és a szövetségesek európai hadereje főparancsnokának kinevezéséről, Eisenhower amerikai tábornok személyében. Ezzel lehetőség nyílik arra, hogy a szövetségesek politikai, gazdasági és katonai erejüket, hadművelési tevékenységeiket összehangolva megteremtsék a II. világháború befejezésének legfontosabb feltételét, a náci Németország legyőzését. Mint azt a konferencián hangzottak, 1944 a döntő fordulat éve lesz.

A partraszállás megkezdését 1944 nyárára tervezték és az OVERLORD (Hűbérúr) fedőnevet kapta. A feladat nagyságát bizonyítja Churchill szavai Eisenhowerhez, amikor azt mondta neki, hogy nagyobb hatalmat és erőt kap a kezébe, mint Nagy Sándornak volt.

A rendszerváltás előtti történelem természetesen említést tett a szövetségesek partraszállásáról, de nem a maga nagysága és fontossága szempontjából. Nem véletlen, hogy Sztálin több esetben is sür-

gette, hisz a szovjet erőket ebben az időben 186 német és vele szövetséges állam hadosztályai kötötték le. Mint azt említettem, a hadművelet megtervezését Teheránban döntötték el, főpróbája a Husky fedőnevű szicíliai partraszállás volt. Természetesen a helyszínt nagy titok övezte, a háború legnagyobb álcázása is ennek érdekében történt. A fantomhadsereg létrehozása és annak irányítására Patton tábornok kinevezése is ezt a célt erősítette. A helyszín kiválasztása is nagyon fontos volt, hisz a kontinens és Anglia közötti legkisebb távolság Calais-Dover között volt, a németek Atlanti fala is itt volt a legerősebb, a németek ezen a szakaszon számítottak elsősorban a szövetségesek partraszállására, melyet az elterelő műveletek is ez irányba tereltek. Az Atlanti fal 2600 km-es vonalán alig több, mint 2692 db különböző űrméretű löveget tudtak 3 év alatt elhelyezni. A várható partraszállás térségében a Rommel vezette B HDSCS. (Dollmann 7. hds-e és Salmuth 15. hds-e) 38 hadosztályát helyezték el, melyből 3 a berendezetlen partraszállási övezetben helyezkedett el. A páncélosereket tartalékban a mögöttes területeken helyezték el, melyek felhasználását csak Hitler engedélyezhette. A Dél és Közép-Angliában elhelyezkedő csapatok teljes létszáma közel 3 millió főt tett ki. Miután az Atlanti fal legerősebb részén volt várható a legnagyobb veszteség, ezért a hadművelet tervezői Normandia mellett döntöttek, melyet elősegítettek a talajviszonyok is, hisz a németek legyőzéséhez sok harcokcsira volt szükségük. Az időpont megválasztásában a várható időjárás is befolyással bírt, a tervezett májusi időpontot

többször is módosították. Bár június 6-ra virradóan is heves vihar tombolt a Csatornán, de néhány órára lecsendesedés volt várható, így Eisenhower összehívta a vezető állományt és kiadta a parancsot. Június 6-án megkezdődik a történelem eddigi legnagyobb partraszállása, ahogy Eisenhower mondta, a keresztes háború Európában.

A hadművelet kezdetére az inváziós erők 55 gyalogos-, 25 páncélos, 2 hegyi- és 4 ejtőernyős-, összesen 86 hadosztályt vontak össze. A terv szerint 175 000 ember szállt volna partra az első 24 órában, 1500 harckocsi, 10 000 gépjármű és 3000 nehézfegyver kíséretében. A légierő 3500 nehéz-

öt helyen irányzott elő partraszállást. A Carentani-öbölben két oldalt az amerikai 1. hadsereg első lépcsőinek kellett két helyen partra szállnia, melyhez keletre csatlakozva a normandiai parton az Orne folyóig az angol 2. hadseregnek kellett három helyen hídfőt létesítenie. A hídfők nyugatról keletré: a UTAH (4. amerikai gyalogos hadosztály), az OMAHA (1. amerikai gyalogos hadosztály), a GOLD (50. brit gyalogos hadosztály), a JUNO (3. kanadai gyalogos hadosztály) és a SWORD (3. brit gyalogos hadosztály) fedőneveket kapták.

E hatalmas túlerő ellenére, a partra szállított csapatok létszáma alig haladja meg a Normandiában állomásozó németeket. Az

tály feladata itt az utak biztosítása volt. A 82. hadosztály némileg beljebb, keletebbre ér földet, és a Meredet folyó mindkét partján tiszogató akciókba kezd. Az ejtőernyősök azonban szétszórt csoportokban érnek földet – a 101. hadosztály parancsnoka az első napon mindössze 1100 ember felett rendelkezik, a teljes létszámot jelentő 6600-ból. Hatalmas a kavargás, és gyakran kerül sor olyan helyzetekre, hogy 50-60 emberből álló csoportok egész zászlóaljakra méretezett feladatok végrehajtására kényszerülnek. Ennek a káosznak azonban haszna is van a szövetségesekre nézve, ugyanis a németek soraiban is zavart kelt. Egy ilyen elszigetelt csoport meglepi és csetepatéban megöli a német 91. hadosztály parancsnokát, és így ez a hadosztály, amelyet speciálisan az ellenséges légideszantok felszámolására képeztek ki, parancsnok nélkül marad.

Az amerikai ejtőernyősök legnagyobb fegyverténye a St. Mére Eglise kisváros elfoglalása. Ezzel egy időben, a szövetségesek bal szárnyán az angol 6. ejtőernyős-hadosztályt vetették be. Az angol ejtőernyősök feladata az Orne folyó hídjainak birtokbavétele (közte a híressé vált Pegasus hídé), és a Dives folyó hídjainak felrobbantása, hogy ezzel védve legyen a partraszálló 3. gyaloghadosztály bal szárnya. Az angol ejtőernyősök sikeresen végrehajtják a feladataikat, és egészen addig tartják a pozíciójukat, amíg meg nem érkezik az erősítés a tengerpartról. Sikeresen feltartóztatják a német 21. páncélos-hadosztály részeit is, és így a német páncélosok nem tudnak az OMAHA parton partraszálló amerikaiak ellen vonulni.

Az OVERLORD hadművelet első napja a szövetségesek számára (az OMAHA parton elszenvedett súlyos veszteségek ellenére) egyértelműen sikerrel zárult. Csaknem 150 000 embert sikerült partra tenni, és a szövetséges légierő sikeresen akadályozta a németeket abban, hogy Normandiába csoportosítsák a haderejüket.

A szövetséges amerikai, brit, kanadai és szabad francia csapatok a D-5 napra már egy 70-80 km széles, 5-20 km mély hídfőt foglaltak el és megközelítették Caent, ahol hosszú, hetekig tartó harc alakult ki a német felvonuló páncéloserők és a brit-kanadai erők között, melyet csak július 9-én tudtak felszabadítani, miközben az amerikaiak már június 26-án bevonulnak Cherbourgba.

Nyugat-Európa felszabadítása visszavonhatatlanul megkezdődött, melyhez már csak 11 hónapra volt szükség.

ERDŐS LÁSZLÓ NY. EZREDES

bombázó, 5500 vadászgép és 2400 szállító repülőgép felett rendelkezett. A szövetségesek tengeri hadereje 2 csatahajóból, 2 monitorból, 23 cirkálóból, 105 torpedórombolóból és 1076 egyéb hajóból állt. Ehhez jött még 2700 teherhajó és 2500 partraszálló hajó. Az expedíciós erők összlétszáma 1944. június 6-án közel hárommillió (2 876 439) katona volt. A Montgomery által kidolgozott partraszállási terv

első hullámban három ejtőernyős- és öt gyaloghadosztályt vetnek be, valamint néhány kommandós- és ranger alegységet. A brit és a kanadai szektorban ezenfelül még három páncélos dandár is alkalmazásra kerül. Röviddel éjfél után két amerikai ejtőernyős-hadosztályt, a 101-et és a 82-et dobják le a szövetségesek, az UTAH partszakasz mögé. E partszakasz mögött a terep mocsaras, a 101. hadosz-

Nyugdíjasok Kecskeméten

Nyugdíjas-találkozót rendeztek a napokban, a kecskeméti MH 59. Szentgyörgyi Dezső Repülőbázison.

Koszorúzással kezdődött a nyugdíjas-találkozó a kecskeméti repülőbázison – a rendezvényen több mint háromszáz volt katona vett részt. Az MH 59. Szentgyörgyi Dezső Repülőbázis és jogelődjeinek kötelékében repülőhalált halt repülőgépvezetők és szolgálatteljesítés közben elhunyt repülő-műszakiak emlékére állított emlékműnél koszorút helyezett el Fekete Tamás alezredes, a bázis megbízott parancsnokhelyettese, dr. Jónás János alezredes, törzsfőnökhelyettes. A Repülők és Rendvédelmiek Bajtársi Egyesülete nevében koszorút helyezett el Csóka Tamás nyugállományú ezredes, Deák István nyugállományú őrnagy, valamint Szondy István nyugállományú őrnagy. A Magyar Veterán Repülő Szövetség Kecskeméti Területi Alapszervezetének képviselőjében Őrs Ágoston nyugállományú okleveles mérnök alezredes, Varsányi Mihály nyugállományú alezredes, valamint Lengyel István nyugállományú őrnagy koszorúzott.

A nyugdíjas-találkozót megnyitva Fekete Tamás alezredes úgy fogalmazott: „Hiszem azt, hogy ezek az alkalmak közelebb hoznak minket egymáshoz, egymás elfogadására és megbecsülésére nevelnek minket, habár alapvetően a kölcsönös tisztelet és a bajtársias magatartás mindig is jellemző volt úgy az aktív, mint a nyugállományú katonákra.” A megbízott parancsnokhelyettes összefoglalta, milyen feladatokat hajtottak végre a kecskeméti alakulat katonái, majd szólt a jelentősebb, jövőbeli szerepvállalá-

sokról is. A program része volt a Hódmezővásárhelyi Helyőrségi Zenekar és a Honvéd Együttes műsora, egy JAS-39 Gripen

műrepülése valamint a kiállított haditechnikai eszközök megtekintése is.

SZAUSEV XÉNIA

30 éves találkozó

Volt egyszer egy jó csapat a Zrínyi Miklós Katonai Akadémián 1982–85 között, akik a C–5 osztály „fedőnevet” viselték. A kibocsátó ünnepség eufórikus hangulatában, a Kossuth Rádióknak adott interjúk közepette, annak tudatában, hogy friss egyetemi diplomát vehettünk át, mind a tizenhatan ígéretet tettünk egymásnak, hogy rendszeresen találkozunk. Visszatekintve az elmúlt 30 évre kivétel nélkül mindannyian egyetértettünk az ország demokratikus átalakulásának igényével, aktív részesévé váltunk a folyamatnak, mert megvolt bennünk az új kihíváshoz való alkalmazkodás képessége. A rendszeres osztálytalálkozók ugyan elmaradtak, de kapcsolatban voltunk egymással.

Nyugdíjba kerülésünk szinte figyelmeztetésként csengetett, hogy elérkezett az idő közös dolgaink megbeszélésére és emlékeink felidézésére. Gyurkó Pál ny. hőr. alezredes kérelmére Balogh János r. vezérőrnagy a Készenléti Rendőrség parancsnoka engedélyezte, hogy az Ady-ligeti Kiképzőközpontban május 16-án a várva várt találkozónkat lebonyolítsuk. Koroknay Csaba ny. alezredes kézbe vette a szervezéssel együtt járó ügyeket és az összefegyverne-

mi tanulmányai alapján „ELHATÁROZTA, HOGY” Gyurkó Palival együtt még a bográcsolás és grillezés tudományát is bevetik. A döntését – némi koccintás után – kiválsóra, pontosabban ismétlésre értékeltük.

Sajnos az osztály létszáma nem volt teljes, mert négyen családi okból távol maradtak. Őszinte részvétellel, kegyelettel és gyertyagyújtással emlékeztünk meg az elhunyt osztálytársainkról: Kisfalvi László alezredesről és Galambos Béla ny. alezredesről. A sors nekik csak 53 illetve 62 évet ajándékozott. Szintén gyertyát gyújtottunk Makrai József. ny. ezredes, a C-tagozat

parancsnokának emlékére. A 75 évesen is fiatalos osztályfőnökünk, Téglai Imre ny. alezredes olyan részlet sztorikra is emlékezett a csapatunkról, ami mindannyiunkat elgondolkodtatott. Pszichológusként nagyobb befolyással volt ránk, mint hallgatóként gondoltuk. A közös emlékeink felidézése legtöbbször megszépült és vitatható maradt. De így is élményekkel gazdagodva és felejthetetlen gondolatokkal búcsúztunk egymástól. Egy dologban – már éjfél felé – teljes volt az egyetértés: a jövőbeni találkozóra nem várunk újabb 30 évet!

TIKOS LÁSZLÓ NY. EZREDES

Szellemi vetélkedő

A Bem József Bajtársi Egyesületnél már hagyományosnak számít az évente májusban megrendezett, budobemutatóval és ügyességi vetélkedőkkel színesített sportnap. Az idősebb korosztály számára is teljesíthető fizikai erőpróbák példájára áprilisban Perlavi Andor nyugállományú alezredes az agyat tornáztató szellemi vetélkedőt szervezett Bíró Józsefné, Cserepes Iván és Polyóka Péterné közreműködésével.

A szép számmal induló résztvevőknek számos olyan kérdésre kellett a tesztlapon

választ adni, melyek egykor – 60-70 évvel is korábban – az általános és középiskolákban szerepeltek a tantárgyak között, illetve az

elmúlt évtizedekben találkozhattak velük a hírekben, kulturális témakörökben.

Bár az ember idővel sok dolgot elfelejt, ha nem foglalkozik az adott témával, idősebb korban pedig még a szellemi frissesség is gyengülni kezd, a résztvevők fiatalos ambícióval töprengtek, jelölték be az általuk helyesnek ítélt válaszokat.

Az eredmények értékelésénél kiderült, hogy két versenyzőnek az első és szintén két klubtagnak a harmadik helyért kellett a hosszabbításban megküzdeni a jobb helyezésekért.

Először a „bronzmeccsre” került sor. Ezt szoros küzdelem végén a 83 éves Fülöp István nyugállományú főtörzsszázlós nyerte a nála jóval fiatalabb riválisa előtt. Az első helyezést és a fődíjat B. Nagy János nyugállományú ezredes szerezte meg, miután a nála közel húsz évvel fiatalabb Nyilas István nyugállományú alezredes az idősebb versenyző javára lemondott a szellemi összecsapásról.

Igaz, csak az első három helyezett kapott tárgyjutalmat, de végül mindenki gazdagodott egy jó hangulatú kulturális élménnyel.

BÜKI PÉTER NY. ALEZREDES

FOTÓ: NYILAS ISTVÁN NY. ALEZREDES

Megemlékezés a hősi halált halt bajtársainkról

BEOSZ Elnöksége 2015. május 5-én 11.00 órakor megemlékezést és koszorúzást tartott a Hadtörténeti Múzeum udvarán a II. Világháborúban elesett katonák és az áldozatok emlékére. Kegyelettel emlékezett a misszióban elesett és a kiképzés során katasztrófákban elhunyt bajtársainkra is. Az emlékhelyen a BEOSZ-MEBSZ-MVRSZ-HOHE helyezte el koszorút.

A megemlékező beszédet Ladiszlaidesz László ny. őrnagy tartotta, aki szólt a II. Világháború befejezésének 70-ik évfordulójáról, Európa felszabadításáról, háborús veszteségeinkről és a béke megőrzésének fontosságáról.

A háború mindig bűn, mindig hatalmas emberi-, anyagi áldozatokkal és nem utolsósorban a morál és az erkölcs szinte teljes megsemmisülésével jár. Szörnyű pusztítást hagyva maga után, pótolhatatlan veszteségekkel.

A II. világháború az emberiség történetének legnagyobb és legtöbb halálos áldozattal járó fegyveres konfliktusa volt.

Az európai, ázsiai és afrikai földrészen vívott harcokban 70 nemzet vett részt, és ezekben több mint 73 millió civil és katona halt meg. Magyarország embervesztése 580 000 fő volt. A harcokban, fegyveres konfliktusokban elesett katonáink hősök voltak, a lakosság pedig áldozatul esett a háború poklában. Magyarországon a II. világháború után sem jött el a béke.

A missziókban, a kiképzés során katasztrófákban meghalt, hősi halált halt katonabajtársainkra is emlékezünk, fejet hajtva tisztelgünk sírhantjaik felett.

A katonai hagyományörzés fontos eleme a nemzeti egység erősítése és a társadalmi összetartozás szorosabbá tétele.

Megmutatja, hogy az emberek egy nemzet tagjai, de megmutatják azt is, hogy részei

egy tágabb közösségnek, amit Európának nevezünk. Hiszen a magyar nemzet viharos történelme során nem csupán saját háborúkat, szabadságharcokat vívott, de geopolitikai fekvéséből adódóan soha nem kerülhetett el, hogy belesodródjon a nemzetek összességét átfogó küzdelmekbe, mint például a napóleoni háborúk vagy az I. és II. világháború.

A katonai hagyományok ápolásához engedjenek meg egy idézetet Habsburg Ottótól: „A történelem egy nagy integráló erő. Vannak rövidlátóak, akik a múltban keresik az ellentéteket. Ha valaki azonban tárgyilagos, megbékél a múlttal és azokkal is, akiket valamikor ellenfeleknek tekintett...”

Mindenki legyen bár a történelem egyik vagy másik frontján, közös örökségünk részese”.

Mi is, ennek a katonai múltnak vagyunk részesei. Dicső elődeink példáján lelkesül-

ve választottuk a katonai hivatást, a katonai életpályát. Részesei lettünk a történelemnek, mint ahogy elődeink.

Tartozhattunk mi katonák, a magyar történelem során különböző szövetségi rendszerhez, társadalmi berendezkedéshez, vagy a változó és uralkodó ideológiákhoz, mi akkor is az életpályánk, a hivatásos katonai mivoltunkat tekintve a magyar nemzet védelmezői voltunk, s még élünk azok is maradunk.

Katonai esküink szerint: „A Hazáért Mindhalálig”, vagy az „Az Eskü egy életen át kötelez”. A fogadalmunkat mindig komolyan vet-

tük a háborúk során és az általunk megélt békeidőben egyaránt.

Évszázadokon át a katonagenerációk egymást követő nemzedéke mindenkor híven szolgálta hazáját és nemzetét, nem kímélve életét, vállalva a katonai hivatás minden nehézségét.

Példaként szolgál ez a mai és a jövő katonanemzedékei számára.

A katonák erőnyeinek és fegyvertényeinek méltó része a hazaszeretet, a becsület, a vitézség, a fegyvermeztettség, a csapatszellem és az előljáró iránti bizalom.

A BEOSZ e szellemi és erkölcsi értékeit vállalva alakult meg negyed százada. Ezért lett a jelszava: „Kézfogás a hon védelméért.”

Ezzel a tetteinket is kifejező gondolattal példát mutattunk a társadalom felretelve a generációk közötti politikai, társadalmi különbségeket, együttműködünk a honvédelem érdekében, példát adva ezzel a tár-

sadalmi megbékélés gondolatának és szándékának.

A nemzedékek közötti kézfogások, amelyek három nagy katonanemzedéket kapcsolnak össze, a magyar hadtörténelem egyedülálló pillanatának számítanak. A különbségeknél ugyanis, mint kiderült, sokkal erősebb az, ami összeköt bennünket, ami azonos bennünk, - ez pedig a katonai hivatás és a haza szolgálata, mert Kossuth szerint is, „A Haza örök”.

Összeköt bennünket a közös magyarságtudatunk: a hon, a haza védelmének szolgálata, mindhalálig. Összeköt bennünket a személyiségünket mélyen

átitató katonasors, a bajtársiasság szelleme.

A BEOSZ jelmondatának Kölcsey idézetet választottak a Szövetségünket megalapító katonatársaink: „A Haza minden előtt!”

A honvédelem, a nemzet és katonai közösség iránti elkötelezettség nekünk minden másnál szentebb ügy – és az is marad.

Ennek szellemében élünk, dolgozunk és őrizzük a magyar katonai hagyományokat.

Azt valljuk, hogy csak az lehet a haza iránt elkötelezett, aki ismeri elődei tetteit, büszke rájuk és folytatja hagyományaikat.

Fiatalkatonatársaink, ti lesztek az örököseink a katonai hagyományok és értékek követésében. Tegyetek meg mindent, hogy katonahagyományaink a jövőben is tovább éljenek. Vegyétek át azokat a tapasztalatokat, amelyeket mi már elértünk a történelmi és fegyvernemi hagyományaink megőrzésében, a katonák elismertségének növelésében és a honvédelem ügyének társadalmi támogatásában.

Emlékezés a szabadságharcra

A Kossuth Lajos Nyugdíjasklub lelkes tagjai a március 15-ei megemlékezést Petzelt József honvéd alezredes sírjánál kezdték az MH Altiszti Akadémia zenekarával, díszelgőivel és parancsnokával. A városból a hős nevét viselő iskola diákjai, pedagógusai, a civil szervezetek képviselői, a polgármester és a város aktív lakossága vett részt. A megemlékezést követően a katonazenekar és a huszárok menete vezette át a megemlékezőket a városi ünnepségre, ahol a polgármester beszéde után dr. Rétvári Bence, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára is köszöntötte az ünnepelőket. Az ünnepség a Petőfi-szobornál, az énekkar műsorával zárult.

-TUDÓSÍTÓNKTÓL-

Budai-díjat kapott
a Zrínyi Kiadó

A Zrínyi Kiadó gondozásában 2014 decemberében megjelent „A Nagy Háború, 1914-1918. Kézzelfogható hadtörténelem” című dobozkönyv nyerte idén a Budai-díjat, amelyet évente az oktatást, nevelést legjobban segítő, nyomtatott kategóriában jelölt könyvért ítélnek oda.

A XXII. Budapesti Nemzetközi Könyvfesztivál zárónapján, április 26-án díjátadót rendezett a Magyar Könyvkiadók és Könyvterjesztők Egyesülése és a hozzá kapcsolódó civil szervezetek. E díjátadón a Zrínyi Kiadó is elismerést kapott.

Dr. Isaszegi János nyugállományú vezérőrnagy, a kiadó megbízott vezetője elmondta: nem volt előzetesen semmi információja arról, hogy a dobozkönyv díjat kapott, így számára is meglepetés volt.

„Nagyon megtisztelő volt átvenni a díjat. A Zrínyi Kiadó gondozásában az elmúlt négy évben több mint száz könyv jelent meg. Az elmúlt évben kiadott könyveinkből ötöt beneveztünk a Szép magyar könyv 2014 versenyre, három könyvünk a fődíjra elé jutott. Az eredményhirdetésre majd a 86. Ünnepi Könyvhéten kerül sor. Igyekszünk továbbra is a magyar történelem és a hadtörténelem témakör kiemelt feldolgozásával, gyönyörűen illusztrált könyvek megjelenítésével hű maradni a »katonai könyvkiadó« tradícióihoz” – mondta Isaszegi János.

A Budai-díjról idén is a budai Móricz Zsigmond Gimnázium szaktanáraiból álló testület döntött. Az elismeréssel minden évben a Könyvfesztiválon egy olyan könyvet jutalmaznak, amely - az indoklás szerint - a legjobban szolgálja a fiatal olvasók oktatását, nevelését.

FOTÓ: TÓTH LÁSZLÓ
ÉS SOÓS DÁNIEL (www.budaipolgar.hu)

Eredményesség és kitűnő hangulat

Programokkal teletűzdelt, eseménydús éven vagyunk túl – kezdte évvértékelőjét Janovics János elnök a Nyírbátori Határőr Igazgatóság Nyugdíjas Egyesület évzáró közgyűlésén, melyet megtisztelt jelenlétével Kelemen József nyugállományú altábornagy, a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének elnöke is. A megalakulásának 10. évfordulójához közeledő egyesületben valóban egyre erősebb a csapatszellem, a tagok érzékenyek egymás problémái iránt, s mindenki aktívan kiveszi részét a programok lebonyolításából. A korábbiaknál is ötletesebbek, színesebbek lettek a rendezvények. A határőr hagyományokat ápolva emlékeztünk I. Lászlóra,

a határőrség védőszentjére, halottak napján pedig a magunk állította kopjafánál hajtottunk fejet elhunyt bajtársaink emléke előtt. Bensőséges ünnepségek keretében köszöntöttük a kerek évfordulás születésnaposainkat, az aranylakodalmukat ünnepelő házaspárokat, valamint nőnap alkalmából az egyesület hölgy tagjait. Maradandó élményekkel gazdagítottak bennünket az Erdélybe, a Pécsre és környékére, a körösfői vásárra, az Erdőbényére, továbbá a cserépfalui borfesztiválra szervezett kirándulások. Zenés-táncos összejövetel keretében kergettük el a telet, ünnepeltük a finom nedűt ígérő szüretet és köszöntöttük a vágyaink beteljesítésének remé-

nyével érkező új esztendőt. Csapatunk kiválóan álltak helyt a fegyveres szervek nyugdíjas-egyesületeinek régiós teke-, lövész- és bowlingversenyein. Férfi kórusunk osztatlan sikert aratott az encsencsi katonanóta-fesztiválon, továbbá az „Életet az éveknek” megyei kulturális seregszemlén. Gyümölcsöző kapcsolatot ápolunk a testvér erdőbényei nyugdíjasklubbal, a helyi önkormányzattal, a tevékenységünkhöz kiváló tárgyi feltételeket biztosító megyei rendőr-főkapitánysággal, valamint a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségével. Az újjáválasztott elnökségtől a munka töretlen folytatását várja el a tagság az előttünk álló hároméves ciklusban, biztosítva ehhez a teljes aktivitást és a maximális támogatást.

VINCZE ISTVÁN

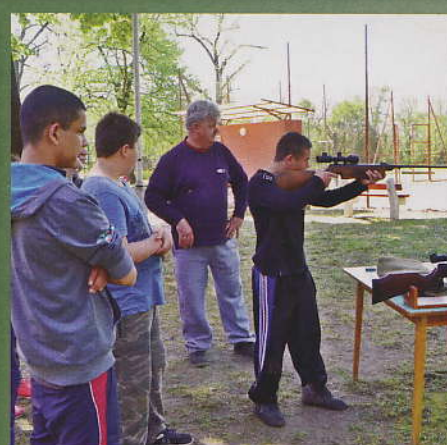
Honvédelmi verseny Táborfalván

A 40 éves Platty József Bajtársi Egyesület versenyt írt ki a Csurgay Franciska Általános Iskola felső tagozatos diákjai részére, tájékoztató akadályfutó csapatversenyre. Egyesületünk már több éve folytatja a diákok honvédelmi nevelését vagy az önkormányzatunk, vagy pedig a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének támogatásával. A mostani eseményre áprilisban került sor a volt Helyőrségi Művelődési Otthon udvarán és annak két kilométeres körzetében. A versenyre harminc diák és az őket kísérő tanárok jöttek el, de megtalálhatóak voltak a lakótelepen élő gyerekek is, akik aktívan kivették részüket a játékokból. Kezdeként megemlékeztünk a 70 évvel ezelőtti véget ért II. világháborúról, melynek hétköznapi drámáit, történelmformáló eseményeit és emberpróbáló pillanatait sokan megélték.

A pályabírók bemutatása és a szabályok ismertetése után megkezdődött a verseny. A nap gerincét a tájékoztató verseny alkotta, de lehetőség adódott versenyezni kislabda- és kézigránátdobásban, lengőtekében, kötélhúzásban valamint légfegyverlövészetben is. Az ügyesebbek bemutathatták frizbitudásukat is. A helyszínen kézigfegyver- és hadieszköz- bemutatót tartott a HM VGH. KMBPI. Táborfalvai Lőkísérleti és Vizsgáló Állomásról: Lajosbányai István alezredes parancsnok és Vigh István zászlós. A parancsnok és munkatársa szemléletesen, nagy érdeklődéssel kísérve mutatták be a Magyar Honvédségnél is rendszeresített eszközöket. A versenyt követő ebéd után a már nagyon várt eredményhirdetésre került sor. Az eredményhirdetést megtisztelte jelenlétével Tóth Bertalan polgármester, Szabó Mária CSFÁI igazgató, Esküdt Lajos ny. ezredes, BEOSZ-alelnök, aki az egész napos rendezvényen jelen volt, és Fehér Ferenc őrnagy, helyőrségparancsnok. A helyezést elért diákoknak okleveleket, emléklapokat, falinaptárakat és a BEOSZ-tól pályázaton nyert pénzből vásárolt katonai jellegű emléktárgyakat, könyveket adtunk át.

Úgy gondolom, hogy a honvédelem, a honvédelmi nevelés a volt és most is aktív katonák szívügye. A katonai ismeretek átadását pedig, mint minden mást is, az alapoknál kell elkezdni.

JUHÁSZ GÁBOR ELNÖK

A bordal fesztivál és a BEOSZ

A katonákról, a katonadalokról és a nemes borokról szól az egyik májusi hétvége huszonegy éve Abasáron. 1994-ben a helyőrség katonahagyományainak ápolása érdekében Mádi János nyugállományú ezredes, az egykori Török Ignác Gépesített Lövészdandár utolsó parancsnoka, az abasári önkormányzat, a helyi katolikus plébánia és az abasári történelmi népdalkör kezdeményezése nyomán jött létre a nemzetközi katonadal fesztivál.

Az első ilyen fesztivált az alakulat felszámolásának első évfordulóján szervezték. Akkor én – még vezérőrnagyként – az előljáró ceglédi katonai kerület parancsnokaként támogattam a kórustalálkozó megrendezését. Ezt megköszönve döntöttek úgy a szervezők, hogy a kórusok és táncegyüttesek évente ismétlődő seregszemléjének örökös, tiszteletbeli fővédnökévé kértek fel.

Ahogy a csörgedező patakából folyó születik, úgy nőtte ki magát mára a fesztivál. Az elmúlt két évtized alatt nemzetközi rangra emelkedett. Ebben az évben májusban nyolcvankét kórus lépett fel az abasári Ába Sámuel Általános Iskola tornatermében. Minden egyes fesztivál néppünnpély, falunap is volt egyben. A kitűnő vendéglátás, a finomabbnál finomabb helyi ételek és az abasári bor csak fokozták a hangulatot. A helyiek ennek a szép hagyománynak úgy adnak nyomatékot, hogy a fesztivált mindig a Honvédelem Napja körüli dátumra időzítik. Ezzel is kifejezik érzelmi kötődésüket a haza védelme iránt. Meggyőzően bizonyítják, hogy a haza védelme katonák és civilek közös ügye. Azt hirdetik, hogy a hazaszeretetet dalban is ki lehet fejezni.

Az évek során egyre több honvédségi nyugállományú klub dalköre látogatott el Abasárra és lépett fel a fesztiválon. A katonai együtteseket idén a nyíregyházi Honvéd Népdalkör, a fővárosból érkezett Balassi Kórus, a Marcali Bajtársi Egyesület Dalárdája, az egri Kékibolya Honvéd Népdalkör a Jobbágyi Daloskör és a szentendrei Kossuth Lajos Nyugdíjas Klub kórusa képviselte. A BEOSZ Elnöksége a hagyományörzés jegyében felkarolta a fesztivál támogatását és teszi lehetővé, hogy egyre több dalárda eljusson ide.

Az idei katonadal fesztivál a Nagy Háború folytatásának 100. évfordulója, a II. VH befejezésének 70. évfordulója jegyében zajlott. Dalban kifejezve hajtottunk fejet a háborúk hősei és áldozatai emléke előtt. A katonadal pedig különösen alkalmas arra, hogy érzelmeiket közvetítsen. A katonadal üzenetet hordoz, híreket visz, olyan, mint egy levél. Örömről, bánatról szól, sikerről, kudarcról ad számot. A fesztiválra kitelepültek az egri MH Hadkiegészítő és Központi Nyilvántartó Parancsnokság 5. Katonai Igazgatási és Érdekvédelmi Iroda munkatársai is. A Honvédelmi Minisztérium és elismert művészek által támogatott rendezvényen számos magas rangú vendég megjelent már.

Máig szeretettel emlékszem a fellépő együttesek lelkes készülődésére, érzelmeiket korbácsoló előadására. Szívszorító volt hallani a világháborúkban született keserves dalokat, de a büszke, csipkelődő katonadalok vidámságra serkentettek bennünket. A honvédségi nyugdíjas egyesületek dalkörei fáradtságot, az utazás fáradalmait nem ismerve jönnek el évről évre, hogy fellépjenek a méreteiben és elismertségében is híressé vált katonadal fesztiválon. Példát mutatnak, abból hogyan lehet összekötni a múltat a jelennel, a jelent pedig a jövővel. Köszönet érte. Érdemesek a támogatásra.

DR. VÉGH FERENC NY. VEZÉREZREDES,
A BEOSZ TT ELNÖKE

